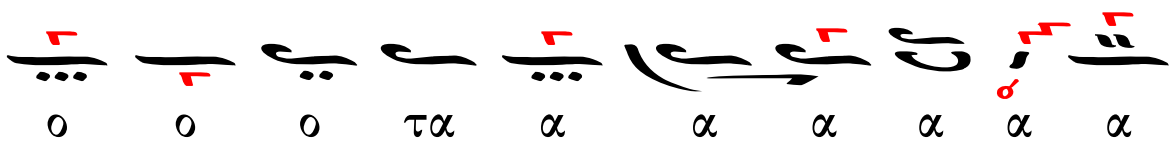
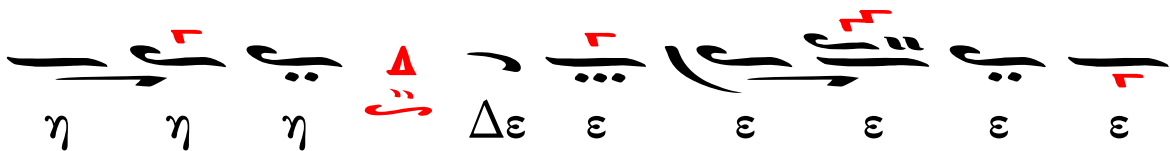
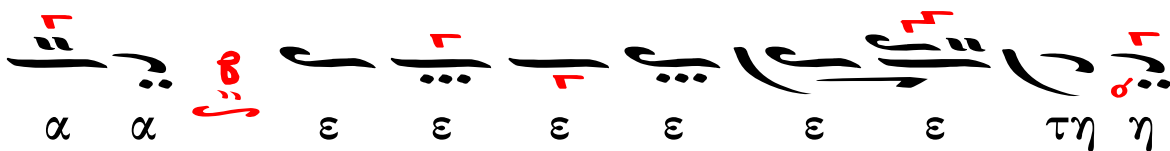
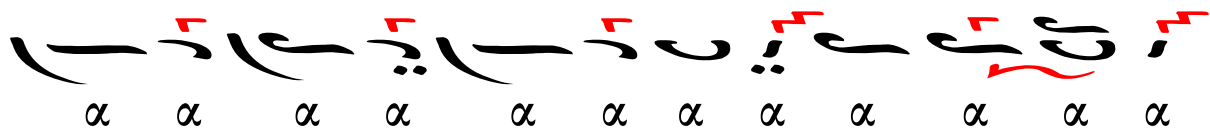

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ
Εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Ἀρχιερέως.
Γεωργίου Παιδεστηνοῦ.

ἥχος Β'.

Ὁ Ἱερεὺς· Εὐλογητός.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ

ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῶ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ
Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. Κύριε ὁ Θεός
μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω,
ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὥσεί δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν
ὑδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.

Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ
πτερύγων ἀνέμων.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ
κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν
ὀρέων στήσονται ὑδάτα.

Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς
βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

Ἀναβαίνουνσιν ὄρη καὶ καταβαίνουνσι πεδία εἰς τὸν
τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ
ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀναμέσον τῶν
ὀρέων διελεύσονται ὑδάτα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται
ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει, ἐκ
μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ, ἀπὸ καρποῦ
τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι καὶ χλόην τῇ
δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς
γῆς.

Καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου τοῦ ἱλαρῦναι
πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ, καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ
Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ
κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.

Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς
λαγωῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς, ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύ
σιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται
πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Σκύμνοι ὠρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι καὶ ζητῆσαι παρὰ
τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν καὶ εἰς τὰς
μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἐπὶ
τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.

Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἔρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἐπλάσας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον· δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος.

Ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας, εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν, ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῷ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογὴ μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη συναπτή.

Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Α' Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου. Ψαλμὸς Α'.

Μακάριος ἀνὴρ, ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν καὶ ἐν ὁδῷ ἁμαρτωλῶν οὐκ ἔστη καὶ ἐπὶ καθέδρᾳ λοιμῶν οὐκ ἐκάθισεν.

Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ αὐτοῦ μελετήσῃ ἡμέρας καὶ νυκτός.

Καὶ ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων, ὃ τὸν καρπὸν αὐτοῦ δώσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, καὶ τὸ φύλλον αὐτοῦ οὐκ ἀπορρύησεται καὶ πάντα, ὅσα ἂν ποιῇ, κατευοδωθήσεται.

Οὐχ οὕτως οἱ ἀσεβεῖς, οὐχ οὕτως· ἀλλ' ἠώσῃ χνοῦς, ὃν ἐκριπτεῖ ὁ ἄνεμος ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς. Διὰ τοῦτο οὐκ ἀναστήσονται ἀσεβεῖς ἐν κρίσει, οὐδὲ ἁμαρτωλοὶ ἐν βουλῇ δικαίων.

“Οτι γινώσκει Κύριος ὁδὸν δικαίων, καὶ ὁδὸς ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

Ψαλμὸς Β΄.

Ἵνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά; Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ κυρίου καὶ κατὰ τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ.

Διαρρήξωμεν τοὺς δεσμοὺς αὐτῶν καὶ ἀπορρίψωμεν ἀφ’ ἡμῶν τὸν ζυγὸν αὐτῶν.

Ὁ κατοικῶν ἐν οὐρανοῖς ἐκγέλασεται αὐτούς, καὶ ὁ κύριος ἐκμυκτηριεῖ αὐτούς.

Τότε λαλήσει πρὸς αὐτοὺς ἐν ὀργῇ αὐτοῦ καὶ ἐν τῷ θυμῷ αὐτοῦ ταράξει αὐτούς.

Ἐγὼ δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ’ αὐτοῦ ἐπὶ Σιων ὅρος τὸ ἅγιον αὐτοῦ διαγγέλλων τὸ πρόσταγμα Κυρίου.

Κύριος εἶπεν πρὸς με· Υἱός μου εἶ σύ. Ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε.

Αἵτησαι παρ’ ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου, καὶ τὴν κατάσχεσίν σου τὰ πέρατα τῆς γῆς.

Ποιμανεῖς αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, ὥς σκεῦος κεραμέως συντρίψεις αὐτούς.

Καὶ νῦν, βασιλεῖς, σύνετε· παιδεύθητε, πάντες οἱ κρίνοντες τὴν γῆν.

Δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν φόβῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε αὐτῷ ἐν τρόμῳ.

Δράξασθε παιδείας, μήποτε ὀργισθῇ Κύριος καὶ

ἀπολειψθε ἐξ ὁδοῦ δικαίας, ὅταν ἐκκαυθῇ ἐν τάχει ὁ θυμὸς αὐτοῦ.

Μακάριοι πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

Ψαλμὸς Γ'.

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστιν σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήμπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέν μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήμψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Ψαλμὸς Δ'.

Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου, ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς με· οἰκτίρησόν με καὶ εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων, ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἵνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον

αὐτοῦ. Κύριος εἰσακούσεταιί μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι· τίς δείξει ἡμῖν τὰ ἀγαθὰ; Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.

Ἐδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου, ἀπὸ καρποῦ σίτου, οἴνου, καὶ ἐλαίου αὐτῶν ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω· ὅτι σύ, Κύριε, κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι κατώκισάς με.

Ψαλμὸς Ε'.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχεες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ θεός μου· ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι, Κύριε. Τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου· τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι καὶ ἐπόψει με· ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν· ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου

ἐν φόβῳ σου.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.
"Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια· ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός.
Ἀποπесάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ· εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου.

"Οτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον· Κύριε, ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ΣΤ'.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἐλέησόν με, Κύριε, ὅτι ἀσθενής εἰμι· ἴασαί με, Κύριε, ὅτι ἐταράχθη τὰ ὀστέα μου, καὶ ἡ ψυχὴ μου ἐταράχθη σφόδρα· καὶ σύ, Κύριε, ἕως πότε;
Ἐπίστρεψον, Κύριε, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου· σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ ἐλέους σου.

"Οτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ μνημονεύων σου· ἐν δὲ τῷ Ἄδῃ τίς ἐξομολογήσεται σοι;

Ἐκοπίασα ἐν τῷ στεναγμῷ μου, λούσω καθ' ἐκάστην νύκτα τὴν κλίνην μου, ἐν δάκρυσί μου τὴν

στρωμνήν μου βρέξω.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε Κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἦκουσε Κύριος τῆς δεήσεώς μου, Κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν σφόδρα πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Ψαλμὸς Ζ'.

Κύριε ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ ἤλπισα· σῶσόν με ἐκ πάντων τῶν διωκόντων με, καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἀρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχὴν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου, μηδὲ σῶζοντος.

Κύριε ὁ Θεός μου, εἰ ἐποίησα τοῦτο, εἰ ἔστιν ἀδικία ἐν χερσίν μου.

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς ἀνταποδιδούσί μοι κακά, ἀποπέσοιμι ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου καὶ καταλάβοι καὶ καταπατήσαι εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου

καὶ τὴν δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι, Κύριε, ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν προσταγμάτι, ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε· καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον.

Κύριος κρινεῖ λαούς. Κρίνόν με, Κύριε, κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ' ἐμοί. Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ Θεός.

Δικαία ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ Θεοῦ, τοῦ σῶζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ Θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἐκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῇτε, τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε, καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἴδου ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτεκεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὥρυξε, καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον, ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξομολογήσομαι τῷ Κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ ψαλῷ τῷ ὀνόματι Κυρίου τοῦ Ὑψίστου.

Ψαλμὸς Η'.

Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ! Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω

αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὅψομαι τοὺς οὐρανοὺς ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ; ἢ υἱὸς ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν;

Ἦλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους· δόξη καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα, καὶ βόας ἀπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν. Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ!

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοι ὁ Θεός (τρίς).

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Μικρὰ συναπτή.

Εἶτα ψάλλονται ὑπὸ τῶν Χορῶν οἱ ἐπιλύχνιοι
Ψαλμοί.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου π ει σα κου

σο ον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ει σα

κου σο ο ο ο ον μου προσχεστη φω νη

η τη ης δε η σε ω ω ω

ω ως μου π εν τω κε κρα γε ναι με

ε προς σε ε ε ει σα ακου σον μου

Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Κα τευ θυν θη η η τω η προ σευ χη

η η η η μου π ως θυ μι α μα

α ε νω πι ο ο ο ο ον σου π

ε παρσις των χειει ρω ων μου θυ σι α

ε ε ε σπε ρι ι νη η ει σα α κου

σον μου Κυ υ υ υ ρι ι ι ι ε π

Στιχολογία παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Θ ου Κυ υ ρι ε φυ λακην τω στο μα

τι μου και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου π

Μ η εκ κλι νης την καρ δι ανμουεις λογους

πο νη ρι ας του προ φα σι ζε σθαι προ

φᾶ α σεις εν α μαρ τι αῖς ^π_α

Ἐν αν θρωποιςερ γα ζο με νοιςτην α νο

μι αν ^Δ_δ και ου μη συνδυ α α σω με

τα των ε κλεκτων αυ των ^π_α

Παι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και

ε λεγ ξει με ^Δ_δ ε λαι ον δε α μαρ τω λου

μη λι πα να α τω την κε φα λη ηνμου ^π_α

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν

ταις ευ δο κι αῖς αυ των ^Δ_δ κα τε πο θη

σαν ε χο με να πετρας οι κρι ται αυ των ^π_α

Ἀκου σον ται τα ρη μα τα α μου

ο τι η δυν θη σαν **Δ** ω σει πα χος γης

ερ ρα γη ε πι της γης **Δ** δι ε σκορ πι σθη

τα ο στα αυ των πα ρα τον α δην **π**

Ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε

οι ο φθαλμοι μου **Δ** ε πι σοι ηλ πι σα μη

αν τα νε ληστην ψυ χην μου **π**

Φ υ λα ξο ον με α πο πα γι ι δος

ης συ νε στη σαν το μοι **Δ** και α πο σκαν

δα λων των ερ γα ζο με νων την α νο μι

αν **π**

Π ε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ των

οι α μαρ τω λοι **Δ** κα τα μο νας ει μι

ε γω ε ως αν πα ρελ θω **π**

Φ ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε

κρα ξα **Δ** φω νη μου προς Κυ ρι ον ε δε

η θην **π**

Ε κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η

σιν μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του α

παγγε λω ω **π**

Ε ν τω εκ λει πειειν εξ ε μου το

πνευμα μου και συ εγνωστας τρι βους μου **π**

Ε ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο

μήν ^Γ ^α ε κρυψανπα γι δα μοι ^Π ^α

Κ α τε νο ουν εις τα δε ξι α και ε

πε βλε πον ^Δ ^δ και ουκ ην ο ε πι γι νω

σκωνμε ^Π ^α

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ

ε στιν ο εκ ζη τωντην ψυ χην μου ^Π ^α

Ε κε κραξα προς σε Κυ ρι ε ει πα Συ

ει η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζων

των ^Π ^α

Π ρο σχες προς την δε η σιν μου ^Δ ^δ ο τι

ε τα πει νω θην σφο δρα ^Π ^α

Ρ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των

με **Δ** ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ περ ε

με ε **π**

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ
ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Τ ας ε σπε ρι νας η μων ε ε ευ

χας προ σδε ξαι Α γι ι ε Κυ υ υ υ ρι

ι ι ι ε **π** και πα ρα σχου η μιν α φε

σιν α α μαρ τι ι ων **π** ο τι μο νος

ει ει ο ο δει ει ξας εν κο σμω τη

ην α να α α α στα α α α σιν **π**

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὐ ἀνταποδῶς
μοι.

Κ υ κλω σα τε λα α οι Σι ι ων **π** και

πε ρι λα βε τε ε ε ε α α α αυ την

και δο τε δο ξαν εν αυ τη τω α να σταν τι

ι εκ νε εκρων **π** ο τι αυ τος ε στι ι ι

ιν ο Θε ο ο ος η η η μω ων **Δ** ο

λυ τρω σα με νο ος η η μα α ας εκ

των α νο ο μι ω ω ω ων η η η

η μων **π**

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δ ευ τε λα οι υ μνη σω ω μεν και προ σκυ

νη σω μεν Χρι ι στον ^π_α δο ξα ζοντες

αυ του την εκ νε κρων α να α α α στα

α α α σιν ^π_α ο τι αυτος ε στι ι ι ιν

ο Θε ο ο ος η η η μω ων ^α_Δ ο εκ

της πλα νης του ου ε εχθρου ου τον κο

σμον λυ υ τρω σα α α α με ε ε ε

^π_α
νος

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν
φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ε υ φρανθη τε ε ε ε ου ρα α νοι ^π_α

σαλ πι σα α τε τα θε με λι α α

α α τη η η ης γης βο η σα α τε τα

α ο ο ο ρη ευ φρο συ υ υ υ νην

ι δου γαρ ο Ε εμ μα νου ου ηλ τας α

μαρ τι ας η μων τω Σταυ ρω προ ο ση η

η λω ω ω σε και ζω ην ο ο δι

ι δου ους θα να το ον ε νε ε ε ε

κρω ω ω ω σε τον Α δαμ α να στη

σας ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω

προς

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἰλασμός ἐστιν.

Τ ον σαρ κι ε κου σι ως σταυ ρω θεν

τα α δι η η μας π πα θον τα

και τα α φε εν τα και α να σταντα ε

εκ νε ε κρων υ υ μνη σω ω μεν λε ε

ε ε γο ο ο ον τες π Στη ρι ξον ορ θο

δο ξι α την Εκ κλη σι α αν σου Χρι ι στε

και ει ρη νευ σον την ζω ην η η μων

ως α γα θος και αι φι λα α α αν

θρω ω ω ω προς π

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ
ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τω ζω ο δο χω σου τα φω πα ρε στω

τες οι α α να α α ξι ι ι ι οι

δο ξο λο γι αν προ σφε ρο ο μεν τη

α φα τω σου ε ευ σπλααγ χνι ι α Χρι

στε ο ο Θε ο ο ο ος η η η η

μων ^π_α ο τι Σταυ ρον κα τε δε ε ε ξω και

θα να τον Α να μαρ τη η τε ^π_α ι

να τω κο σμω ω δω ω ρη η ση την

α να σταα σιν ω ως φι λα α α αν

θρω ω ω προς ^π_α

Καὶ τοῦ Τριωδίου Στιχηρὰ Προσόμοια δ΄

ᾠχος πλ. β΄ Ὅλην ἀποθέμενοι.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Σὲ τὸν ἀκατάληπτον, πρὸ ἑωσφόρου ἀνάρχως, ἐξ αὐτοῦ λάμψαντα, ἁσώματος τε γαστρὸς τοῦ Γεννήτορος, οἱ Προφῆται Κύριε, οἱ τῷ σῷ Πνεύματι, ἐμπνευσθέντες προηγόρευσαν, Παιδίον ἔσεσθαι, ἐξ Ἀπειρογάμου σαρκούμενον, ἀνθρώποις συναπτόμενον, καὶ τοῖς ἐπὶ γῆς καθορώμενον· δι' ὧν ὡς Οἰκτίρμων, ἐλλάμψεως ἀξιώσον τῆς σῆς, τοὺς ἀνυμνοῦντας τὴν ἄφραστον, σοῦ σεπτὴν Ἀνάστασιν.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Λόγῳ σε κηρύξαντες, οἱ θεηγόροι Προφῆται, καὶ ἔργοις τιμήσαντες, ἀτελεύτητον ζωὴν ἐκαρπώσαντο· τῇ γὰρ κτίσει Δέσποτα, παρὰ σὲ τὸν Κτίσαντα μὴ λατρεύειν καρτερήσαντες, τὸν Κόσμον ἅπαντα, εὐαγγελικῶς ἀπεστράφησαν, καὶ σύμμορφοι γεγόνασιν, οὐπερ προηγόρευσαν Πάθους σου· ὧν ταῖς ἱκεσίαις, ἀξιώσον ἀμέμπτως διελθεῖν, τῆς ἐγκρατείας τὸ στάδιον, μόνε Πολυέλεε.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Φύσει ἀπερίγραπτος, τῇ θεϊκῇ σου ὑπάρχων, ἐπ' ἐσχάτων Δέσποτα, σαρκωθεὶς ἡξιώσας περιγράφεσθαι· τῆς σαρκὸς προσλήψει γάρ, καὶ τὰ

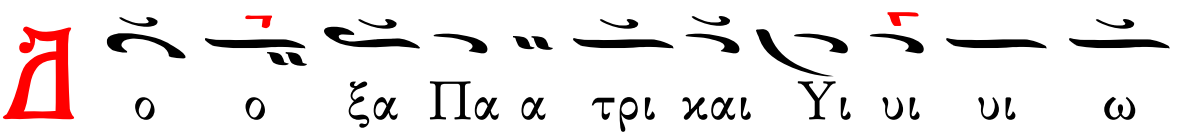
ἰδιώματα, ἀνελάβου ταύτης ἅπαντα· διὸ τὸ εἶδός σου, τὸ τῆς ἐμφερείας, ἐγγράφοντες, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, πρὸς τὴν σὴν ἀγάπην ὑψούμενοι, καὶ τῶν ἱαμάτων, τὴν χάριν ἀπαντλοῦμεν ἐξ αὐτοῦ, τῶν Ἀποστόλων ἐπόμενοι, θείαις παραδόσεσιν.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ’ ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὑπέρτιμον κόσμησιν, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, τῶν σεπτῶν ἀπείληφε, καὶ ἁγίων Εἰκόνων, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ τῆς Θεομήτορος καὶ Ἀγίων πάντων, φαιδροτάτην ἀναστήλωσιν· δι’ ἧς φαιδρύνεται, καὶ καταγλαΐζεται χάριτι, καὶ στίφος ἀποβάλλεται, τῶν αἵρετικῶν ἐκδιώκουσα, καὶ ἀγαλλομένη, δοξάζει τὸν φιλόανθρωπον Θεόν τὸν δι’ αὐτὴν ὑπομείναντα, πάθη τὰ ἐκούσια.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι.

ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

χα α ρις ε ε πε ε λαμ ψε ε

τη η ης α α α λη θει ει ας τα

προ τυ που με ε ε να πα α λαι αι σκι

ω ω δως νυν α να φαν δο ο ο ον

εκ τε τε ε ε λε ε ε ε σται ι

δου ου γαρ η η Ε ε εκκλη σι ι α

την εν σωμονει κο να Χρι ι στου ως υ

περ κο σμι ο ον κο ο ο σμο ον ε ε ε

ε παμ φι ι ε ε εν νυ υ υ υ ται

της σκη νης του ου ου μα α αρ τυ

ρι ι ου τον τυ υ πονπρο υ υ υ

πο γρα α φου ου ου σα και την

ορ θο δο ξον πι ι στιν κα τε ε ε χου

σα ι ι να ον σε βο ο με

ε ε θα του ου του και αι τη η ην ει

κο ο να δι α κρα τουν τε ε ε

ες μη πλα νω ω ω με ε ε ε θα

εν δυ σα σθω ω ω σα α αν αι

σχυ υ νην οι ου ου τω ω μη πι στε

ε ευ ο ο ο ον τες η μιν γααρ δο

ο ξα του σαρ κω θε εν το ος η μο ορ φη

η η ευ σε βωσ προ σκυ νου ου με

ε ε νη ου ου θε ο ο ποι οι οι

ου ου με ε ε νη τα αυτην κα τα

σπα ζο με ε ε νοι πι στοι οι

βο η η η η σω ω ω ω μεν ο Θε

ος σω σο ο ον το ο ον λα ο ον

σου και ευ λο γη η σον την κλη ρο ο

νο μι ι ι α α α αν σου

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ᾠ Πά.

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας

των αι ω νων Α α α α μην

Τ ην παγ κο σμιον δο ξαντην εξ αν θρω

πωνσπα ρει ει σαν και τον Δε σπο ο την τε

ε κου ου ου ου ου σαν π την ε που ρα

α α νι ι ον πυ υ υ υ λην π υ υ

μνησω ω μεν Μα ρι αν την Πααρ θε ε ε

ε ε νον π των Α σω μα τωων το ο α

α σμα και των πιστων το ε εγ καλ λω ω

ω ω πι ι ι ι σμα π αυ τη γαρ α νε

δει ει ει χθη ου ρα α α νος και να ο ος

της Θε ε ο ο ο τη η η η τος π

αυ τη το με σο τοι οι χον της εχ θρας κα

α θε ε λου ου σα ει ει ρη η η νην

αν τει ση η η η ξε ^π και το Βα σι λει

ει ον η η νε ε ε ω ω ω ω ξε ^π

Ταυ την ουν κα τε χο ον τες της πι στε ω

ως την α α α αγ κυ υ υ υ ραν ^π υ

περ μα χον ε χο ο μεν τον εξ αυ της τεχ

θε ε εν τα α α Κυ υ ρι ι ι ον

Θαρ σει ει τω τοιοι οι οι νυν ^π θαρ σει τω

λα ο ο ος του Θε ε ου ^π και γαρ αυ τος

πο λε μη σει του ους ε εχ θρου ου ους ως

παν το δυ υ υ υ να α α α μο ο

ο ος ^π

Εἵσοδος. Ἡ ἐπιλύχνιος εὐχαριστία·

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες
ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν,
ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις,
Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς· διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Προκείμενον. ᾠχος πλ. β'. Ψαλμὸς 7β'(92).

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Στίχ. α'. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Στίχ. β'. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Εἶτα ἡ συνήθης Ἑκτενής, καὶ τό·

Καταξιώσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν,
καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἀμήν.

Τὰ Πληρωτικά, ἡ κεφαλοκλισία κ.λπ.

Εἰς τὸν Στίχον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠδῆς Πά.

Τω πα θει σου Χρι στε πα θων η λευ θε ρω
θη μεν **Δ** και τη α α να στα σει σου εκ φθο
ρας ε λυ τρω θη μεν Κυ ρι ε δο ξα σοι **π**

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.

Ἀ γαλ λι α σθω η κτι σις ^π_α ου ρα

νοι οι ευ φραι νε σθω σαν ^π_α χει ρας κρο τει

τω τα ε ε θνη μετ ευ φρο συ υ νης Χρι στος

γαρ ο ο Σω τηρ η μων τω Σταυ ρω προ ση λω σε

τας α μαρ τι ι ας η μων και τον θα α να

τον νε κρω σας ^Δ_δ ζω ην η μι ιν ε δω

ρη σα το ^π_α πε πτω κο τα τον Α δαμ

παγ γε νη α να στη σας ως φι λα ανθρω ω

^π_α προς

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ
σαλευθήσεται.

Β α σι λευς υ παρχωνου ρα νου και γης Α

κα τα ληπτε **π**_ς ε κων ε σταυ ρω σαι δι α

φι λαν θρω πι ι αν **π**_ς Ον ο α α δης συ

ναν τη σας κα τωθεν ε πι κρανθη **π**_ς και

δι και αι ων ψυ χαι δε ξα με ναι η γαλ

λι α σαν το **π**_ς Α δαμ δε ι δων σε τον

Κτι στην εν τοις κα τα χθο νι οις α νε

στη **π**_ς Ω του θαυ μα τος πως θα να α

του ου ε γευσα το η των α πα αν των ζω

η **Δ**_ς αλλ η ως η βου λη η θη κο σμον

φω τι σαι κραυ γα ζον τα α και λεγοντα **Δ**_ς

Ο α να στας εκ των νε κρων Κυ ρι ε δο ξα
σοι ^π_α

Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Γ υ ναι αι κες ^κ_α μυ ρο φο ροι μυ υ ρα

φε ρουσαι ^Δ_δ με τα σπου δης και ο θυρ μου τον τα

φον σου κα τε λα βον ^π_α και μη ευ ρουσαι

το α χραν τον Σω μα σου πα ρα δε του Αγ

γε λου μα θουσαι το και νον και πα ρα δο ξον

θαυ μα ^Δ_δ τοις Α πο στο λοις ε λε γον ^π_α

Α νε ε στη ο Κυ ρι ος πα ρε χων τω

κοσμωτο με γα ε λε ος ^π_ρ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος ^ⲓ Δι.

Α ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω
και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι ^Δ_ι

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω ναςτων
αι ω νων **Α** α μην ^Δ_ι

Ο ι εξ α σε βει ας εις ευ σε
βει ει ει α α ανπρο βα αν τες ^Δ_ι και

τω φω τι της γνω ω σε ω ως ε ε ελ

λα αμ φθε ε εν τες ^β_ι ψαλ μι κωστας χει

ει ρας κρο τη η η σω μεν ευ χα

ρι στη η ρι ι ι ον αι αι νον

Θε ω ω προ σα α α α γο ο ο ον

τες και τας εν τοιχοις και αι πι να α

ξι και ι ε ροι οι οις σκε ευ ε ε

ε σιν εγ χα ρα χθει ει σας ι ε ε ρας

Χρι ι ι στου ου ου ει κο ο νας της

πα να αγνου και αι παν τω ω ων τω ω ων

Α γι ι ων τι μη τι κω ω ω ως

προ σκυ υ νη η η σω ω ω ω μεν

α πο βαλ λο ο με ε νοι τη η

ηνδυσ σε ε βη των κα κο δο ο ξω

ων θρη σκειει ει ει αν η γαρ τι μη η

τη η ης ει κο ο νος ως φη σι

Βα α σι λει ει ει ος ε πι

το πρω το ο τυ πο ον δι ι ι α α

βαι αι αι νει αι του με νοιταις πρε σβει

αις της α χρα αν του ου σου Μη η τρος Χρι

ι στε ε ε ε ο Θε ε ο ο ος η

η η η μων και παν τω ω ων τω ω

ων Α γι ι ων δω ρη θη ναι η μιν

το με ε γα ε ε ε λε ε ε ε

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστίν...

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωήν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαράς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τα σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδῆς, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἱκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐλογητός... Βασιλεῦ Οὐράνιε...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ’). Δόξα, καὶ νῦν.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

‘Ο Ν’ Ψαλμός.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.
Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι.
Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.
Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ Τριαδικὸς Κανὼν.

᾽Ωδὴ α'.

᾽Ηχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Μίαν τρισυπόστατον ἀρχήν, τὰ Σεραφεῖμ ἀσιγήτως δοξάζουσιν, ἀναρχον αἶδιον, ποιητικὴν ἀπάντων ἀκατάληπτον· ἦν καὶ πᾶσα γλῶσσα, πιστῶς γεραίρει τοῖς ἄσμασιν.

Ἵνα τοῖς ἀνθρώποις ἐνικήν, τὴν τριλαμπῇ σου δηλώσης Θεότητα, πλάσας πρὶν τὸν ἄνθρωπον, κατὰ τὴν σὴν εἰκόνα διεμόρφωσας, νοῦν αὐτῷ καὶ λόγον, καὶ πνεῦμα δούς, ὡς φιλόανθρωπος.

Ἐνωθεν δεικνὺς μοναδικόν, θεαρχικαῖς ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, κράτος, Πάτερ ἔφησας, τῷ ἰσουργῷ Υἱῷ σου, καὶ τῷ Πνεύματι· Δεῦτε καταβάντες, αὐτῶν τὰς γλώσσας συγχέωμεν.

Θεοτοκίον.

Νοῦς μὲν ὁ ἀγέννητος Πατήρ, εἰκονικῶς τοῖς σοφοῖς προηγόρευται· Λόγος δὲ συνάναρχος, ὁ συμφυὴς Υἱός, καὶ Πνεῦμα ἅγιον, τὸ ἐν τῇ Παρθένῳ, τοῦ Λόγου κτίσαν τὴν σάρκωσιν.

᾽Ωδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Σὺ πάλαι σαφῶς τῷ Ἀβραάμ, ὡς ὥφθης τρισυπόστατος, μοναδικός τε φύσει Θεότητος, θεολογίας τὸ ἀκραιφνέστατον, τυπικῶς ἐνέφηνας· καὶ πιστῶς ὑμνοῦμέν σε, τὸν μονάρχην Θεόν, καὶ τρισήλιον.

Ἐκ σοῦ γεννηθεὶς θεοπρεπῶς, ἀρρέυστως Πάτερ
ἔλαμψε, φῶς ἐκ φωτός, Υἱὸς ἀπαράλλακτος, καὶ
Πνεῦμα θεῖον, φῶς ἐκπεπόρευται· καὶ μιᾶς
Θεότητος, αἴγλην τρισυπόστατον, προσκυνοῦμεν
πιστῶς καὶ δοξάζομεν.

Μονὰς ἢ Τριάς ὑπερφυῶς, ἀρρήτως ὑπὲρ ἔννοιαν,
ταῖς νοεραῖς οὐσίαις δοξάζεται, ταῖς τρισαγίαις
φωναῖς, ἀσίγητον, ἐκβοώσαις αἴνεσιν· αἷς
συμφώνως ὑμνεῖται, καὶ ἡμῖν τρισυπόστατος Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ χρονικῶς ἄνευ σποράς, προῆλθεν ὁ
ὑπέρχρονος, ὁμοιωθεὶς ἡμῖν ὁ ἀνείδεος, καὶ μίαν
φύσιν καὶ κυριότητα, τοῦ Πατρὸς ἐδίδαξε, καὶ Υἱοῦ
καὶ Πνεύματος, Θεοτόκε· διό σε δοξάζομεν.

Κάθισμα.

ᾠχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πατέρα καὶ Υἱόν, προσκυνήσωμεν πάντες, καὶ
Πνεῦμα τὸ εὐθές, καὶ ἰσότιμον δόξη, Τριάδα τὴν
ἄκτιστον, καὶ ὑπέρθεον δύναμιν, ἣν δοξάζουσι, τῶν
Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· ταύτην σήμερον, καὶ γηγενεῖς
μετὰ φόβου, πιστῶς εὐφημήσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁδηγήσον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας
αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον,
παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη
Μαρία, καταφύγιον ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων,
Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Λάμψον μοι Θεαρχία τρισήλιε λάμψεσι, σῶν
θεουργῶν μαρμαρυγῶν, τοῖς τῆς καρδίας ὀφθαλμοῖς,
τὸ κάλλος φαντάζεσθαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν θεαρχικῆς
σου λαμπρότητος, καὶ φωτουργοῦ, καὶ γλυκείας
μεθέξεως.

Πρότερον οὐρανοὺς ἐστερέωσας Κύριε, καὶ πᾶσαν
δύναμιν αὐτῶν, τῷ Λόγῳ σου τῷ παντουργῷ, καὶ
Πνεύματι στόματος τῷ συμφυεῖ, μεθ' ὧν δεσπόζεις
τοῦ σύμπαντος, ἐν τριλαμπεῖ μοναρχίᾳ Θεότητος.

Ὡς ἐπλάσας κατ' εἰκόνα με σὴν καὶ ὁμοίωσιν,
θεαρχικὴ παντουργικὴ, Τριάς ἀσύγχυτε μονάς,
συνέτισον φώτισον, πρὸς τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου τὸ
ἅγιον, τὸ ἀγαθὸν ἐν ἰσχύϊ καὶ τέλειον.

Θεοτοκίον.

Τέτοκας τῆς Τριάδος τὸν ἕνα Πανάχραντε,
θεαρχικώτατον Υἱόν, σωματωθέντα δι' ἡμᾶς, ἐκ
σοῦ, καὶ αὐγάζοντα τοὺς γηγενεῖς, τῆς τρισηλίου
Θεότητος, τῷ ἀνεσπέρῳ φωτὶ καὶ ταῖς λάμψεσιν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Ἡ τὸν πρῶτον τῶν Ἀγγέλων ἀμέσως διάκοσμον,
ἀπροσίτοις τοῦ σοῦ κάλλους ἀκτῖσιν ἐλλάμπουσα,
ταῖς σαῖς αἰγλαῖς φώτισον, Τριάς ἡ μοναρχικωτάτη,
τοὺς ὀρθοδόξως σε μέλποντας.

Νῦν ἡ φύσις, ἐνικὴ Θεαρχία τρισήλιε, ἀνυμνεῖ σε,

ἦν οὐσίωσας δι' ἀγαθότητα, τῶν πταισμάτων
λύτρωσιν, καὶ πειρασμῶν ἐξαιτουμένη, καὶ τῶν
δεινῶν καὶ τῶν θλίψεων.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, μίαν
φύσιν, καὶ Θεότητα, πίστει δοξάζομεν, μεριστὴν
ἀμέριστον, ἓνα Θεὸν τῆς ἀοράτου, καὶ ὁρωμένης τε
κτίσεως.

Θεοτοκίον.

Ῥήσεις πᾶσαι Προφητῶν, προδιέγραψαν Ἀχραντε,
τὸν σὸν τόκον, τὸν ἀπόρρητον καὶ ἀνερμήνευτον· ὃν
ἡμεῖς ἐγνώκαμεν, μυσταγωγὸν τῆς ἐνιαΐας, καὶ
τρισηλίου Θεότητος.

ᾠδὴ ς'. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Ἰσόρροπον τὴν δύναμιν ὡς ἔχουσα, Τριάς ἡ
ὑπερούσιος, ἐν ταυτότητι βουλήσεως, Μονὰς
πέφυκας, ἀπλῆ καὶ ἀδιαίρετος. Σὺ οὖν ἡμᾶς, ἐν τῇ
δυνάμει σου περιφρούρησον.

Σὺ πάντας τοὺς αἰῶνας τῇ βουλήσει σου, ὡς ἀγαθὴ
ὑπέστησας, ἐξ οὐκ ὄντων, ἀκατάληπτε Τριάς· εἴτα
καὶ τὸν ἄνθρωπον διέπλασας. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ἐκ
πάσης ῥῦσαί με περιστάσεως.

Θεοτοκίον.

Ἡλίου τοῦ ἀδύτου οἶκος γέγονας, τοῦ κτίσαντος καὶ
τάξαντος, τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους
πανσθενῶς, ἄρχαντε Παρθένε Θεονύμφευτε. Ἀλλὰ
καὶ νῦν, τῆς τῶν παθῶν με ῥῦσαι ζοφώσεως.

Κάθισμα.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τριάδα τὴν σεπτὴν, καὶ ἀμέριστον φύσιν,
προσώποις ἐν τρισί, τεμνομένην ἀτμήτως, καὶ
μένουσαν ἀμέριστον, κατ' οὐσίαν Θεότητος,
προσκυνήσωμεν, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, καὶ
δοξάσωμεν, ὡς Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, Θεὸν
ὑπεράγαθον.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ
οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ
ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε, καὶ ἐν ὥρᾳ με,
τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, σὺ ἐξάρπασον,
κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

ᾠδὴ ζ'. Σὲ νοητὴν Θεοτόκε.

Λόγε Θεοῦ, συμφυὲς ἀπαύγασμα, τοῦ
παντοκράτορος Θεοῦ, ὡς ὑπέσχου τὴν παρὰ σοῦ
θεουργὸν ἐνοίκησιν, ποίησον ὡς εὐσπλαγχνος, σὺν
τῷ Πατρί σου καὶ τῷ Πνεύματι, καὶ φοβερόν, τοῖς
δαίμοσί με δεῖξον καὶ πάθειςιν.

Ἵνα τῆς σῆς, εὐσπλαγχνίας Δέσποτα, δείξης τὸ
πέλαγος ἡμῖν, τὸν Υἱόν σου πρὸς τὴν ἡμῶν, πέμψας
ταπεινότητα αὐθις ἀνεμόρφωσας πρὸς τὴν ἀρχαίαν
λαμπρότητα. Ἀλλὰ καὶ νῦν, τῷ θείῳ με συνέτισον
Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ὁ Χερουβείμ, θρόνῳ ἐποχούμενος καὶ τῶν

ἀπάντων Βασιλεύς, ἐν γαστρί σου παρθενικῇ, ὥκησε
Πανάχραντε, πάντας ἐκλυτρούμενος, ἐκ τῆς φθορᾶς
ὡς φιλάνθρωπος. Ἀλλὰ καὶ νῦν, ταῖς σαῖς
πρεσβείαις με περιφρούρησον.

ᾠδὴ η'. Θαύματος ὑπερφουῶς.

Νεύματι θεουργικῷ Κύριε πάντων, τρισυπόστατε
καὶ παντοκράτορ, οὐρανοὺς ἐξέτεινας ὡσεὶ δέρριν·
εἶτα καὶ γῆς, ἀπηώρησας τὸ βάθος, πανσθενεῖ σου
δρακί. Διὸ καὶ τοὺς δούλους σου κραταίωσον, τῇ
ἀγάπῃ καὶ πίστει τῇ σῇ φιλάνθρωπε, ἵνα σε
δοξάζωμεν πόθῳ εἰς αἰῶνας.

Φώτισον θεαρχικὸν φῶς τοὺς ὑμνοῦντας, τὸ
Τρισήλιον φῶς τοῖς προσώποις, ἐνιαῖον αὖθις δὲ τῇ
οὐσίᾳ καὶ πρὸς τὰς σάς, φωτοδότιδας ἀκτῖνας
ἐπιβλέπειν ἀεὶ· δι' ὧν χορτασθήσομαι τὴν δόξαν
σου, τὴν γλυκεῖαν καὶ φωτουργὸν καὶ πανόλβιον,
καὶ ὑπερυψῶ σε πιστῶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑψωσεν εἰς οὐρανοὺς τὴν τῶν ἀνθρώπων,
προσλαβόμενος φύσιν ἀτρέπτως, ὁ Υἱός σου
πάναγνε Θεοτόκε, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος,
ῥυσάμενος τῆς πάλαι φθορᾶς· ὧ καὶ εὐχαρίστως
ἀναμέλπωμεν· Εὐλογεῖτω ἡ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον,
καὶ ὑπερυψούτω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Σῶσον ὁ Σωτὴρ τῆς κτίσεως, τῆς αἰσθητῆς καὶ
νοουμένης τοὺς δούλους σου, τῆς τῶν δυσμενῶν

ἐπιβουλῆς καὶ κακώσεως, παναγία Τριάς ὁμοούσιε,
καὶ φρούρει τὴν σὴν ποίμνην, διαπαντὸς
ἀνεπιβούλευτον.

Ἵνα τὸν βυθὸν τὸν ἄπειρον, τῆς οὐσιώδους δείξης
σου ἀγαθότητος, δέδωκας ἡμῖν ἐπαγγελίας
τρισήλιε, καὶ μονάρχα Θεὲ παντοδύναμε, σωστικὰς
τοῖς σοῖς δούλοις, ἅς ἐκπληρῶσαι καταξίωσον.

Θεοτοκίον.

Νεῦσον ταῖς ἡμῶν δεήσεσιν ὁ ἐν τρισὶ θεαρχικαῖς
ὑποστάσεσι, μόνος εἷς Θεὸς ἀληθινός,
πιστευόμενος, καὶ παράσχου σοῖς δούλοις
παράκλησιν, πρεσβείαις τῆς ἀχράντου, καὶ
πανυμνήτου Θεομήτορος.

Χαραλάμπους Τσερκέζη.

Ἦχος — Δι.

Ὁ ὁ ξα Πα α τρι και Υι υι υι ω

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Χ αι ρε τε Προ φη ται τι ι ι μι

οι οι τον νο μον Κυ υ ρι ι ι ου

κα α λως δι ι ι α τα α ξα α α

με ε ε ε νοι και τη πι ι στει ει

ει φα νε εν τες α πορ θη τοιστυ λοι οι

α κλι ι ι νεις υ μει ει εις γαρ και

με σι ι ται ω ω ω ω φθη η η η

τε της νε ας δι α θη κης Χρι ι στου

και με τα στα αν τες προ ο ος ου ρα α

νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

α αυ το ο ο ον ι κε ε τε ε ευ

σα α α α τε ει ρη νευ σαι αι αι

τον κο ο σμον και αι σω ω σαι τα ας

ψυ υ χα α ας η η η η μων

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον Ἦχος ὁ αὐτός.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Καὶ εὐθείς, τὰ Τριαδικά, παρὰ Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος Δι

Ἀ ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως τη η ην υ υ

πε ερ θε ε ε ον υ μνειν Τρι ι α

α α δα Ἀ ναρχον Πα τε ε ρα και

πα αν του ου ουρ γο ο ο ον συ υ να

να α αρ χο ο ον Λο ο ο γον προ

αι ω ω νων εκ του ου Πα α τρο

ο ο ο ος α αρρευ στω ω ως τε χθε ε

εν τα και το Α γι ι ο ο ον Πνε

ε ε ε ευ μα το ε ε εκ Πα α

α τρο ο ος α χρο ο νως εκ πο ρευ

ο ο με ε νο ον

Α ξι ον ε στιν ως α α λη

η η θω ω ω ως του ου ου δο ο ξα

α ζει ει ει ν σε τον Θε ε ε ο ο ον

Λο ο ο γον ον φρι σσει και τρε ε μει

τα Χε ε ρου ου ου βι ι ι ιμ και

αι αι δο ο ξο ο ο λο γου ου ου

σι ι ιν αι Δυ να α μεις των ου

ου ρα α α νω ω ω ων το ο ον

ε ε ξα α α να στα α αν τα α α

τρι η η με ρο ον ε ε εκ τα α α

α α φου Χρι στο ο ον το ο ον

Ζω ο ο δο ο την φο βω ω δο ξα σω

με εν

Υ μνη σω μεν πα αν τες θε ε ο

ο πρε ε ε πω ω ω ως α α α

σμα α σι ι ιν ε ε εν θε ε ε οις

τον Πα τε ε ρα και αι το ον Υι

ι ι ο ο ο ο ο ον και αι Πνευ μα α

α το θει ει ει ον **Δ** τρι συ πο στα α

το ο ον κρα α α α τος **Β** την

μι ι ι α α αν Βα α σι λει

ει ει αν και Κυ ρι ο ο τη η τα

Β
α

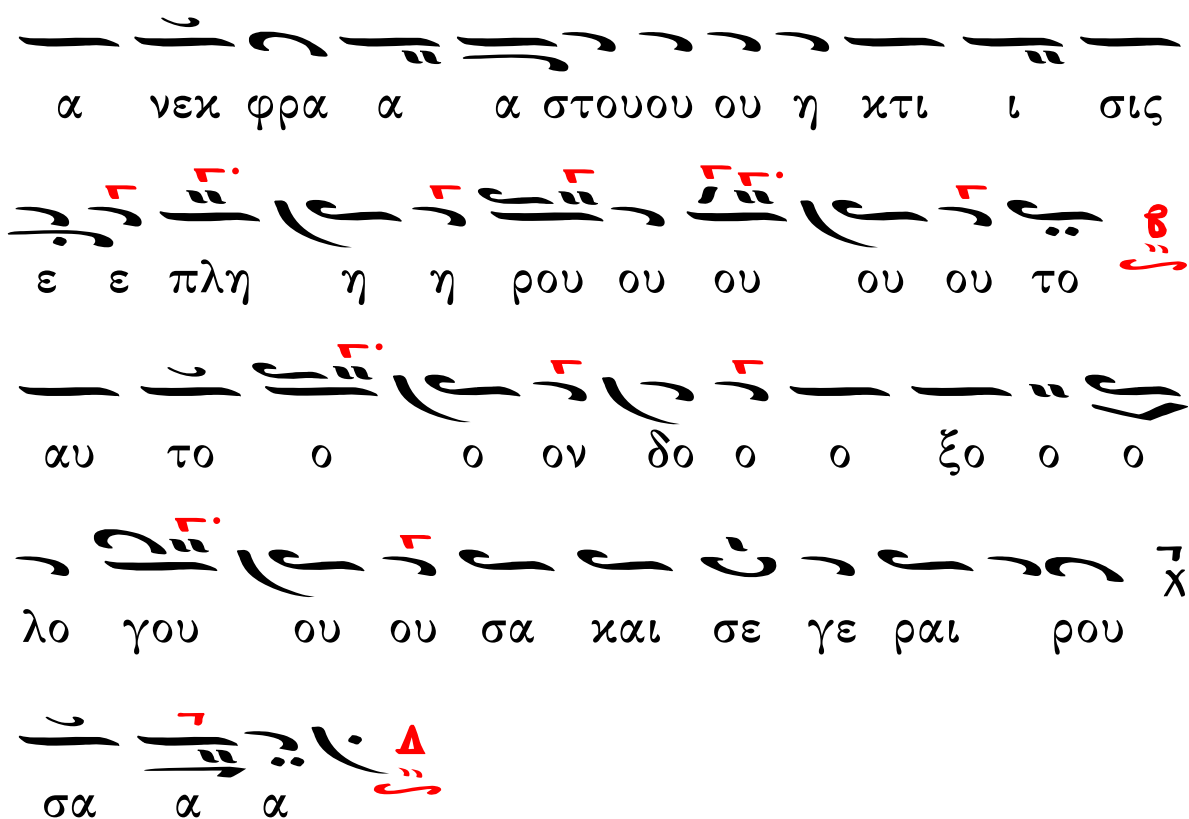
Ε κ νε κρων ι δου ου σα το ον

σο ον Υι υι υι ο ο ο ον α

α α χρα αν τε ε ε Παρ θε ε ε

νε **Δ** α να στα αν τα θε ε ο

ο πρε ε πω ω ω ω ως χα α ρας α α

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός,
Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἱλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν

καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· “Οτι σοῦ ἐστίν...

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β’

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ηὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Ἦ ἐκτενής, καὶ μικρὰ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον.

‘Ο Ἱερεύς· Εὐλογητός...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,

ἐλέησον ἡμᾶς. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς
ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας
ἡμῖν. Ἁγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ
ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ
θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς
ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ.

‘Ο Ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστίν...

‘Ο Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν

κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι κατὰ
βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων διὰ τοῦ
Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρί.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ
σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι,
Χρι στὲ ὁ Θεός· εὐφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς
πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ
τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὄπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης,
ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε·
στήριξον Ὁρθοδόξων πολιτείαν· σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν
τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ὁ Ἱερεύς· Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός...κ.τ.λ.

Ὁ Ἀναγνώστης εἰς ἐκάστην δέησιν· Κύριε, ἐλέησον
(τρίς).

Ὁ Ἱερεύς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλό
γησον, Πάτερ.

Ὁ Ἱερεύς· Δόξα τῇ Ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ...

Ο ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης· Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία (τρίς).

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου

ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς).

Ψαλμὸς γ' (3).

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἁμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεταιί μου.

Ψαλμὸς λζ' (37).

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

“Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὥσεί φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

“Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων καὶ οὐκ ἔστιν ἰάσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχὺς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὥσεί κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ ὥσεί ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὥσεί ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

“Οτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.

“Οτι εἶπον· Μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ’ ἐμὲ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

“Οτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός.

“Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε, ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ’ ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε, τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς ξβ' (62).

‘Ο Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἄβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἁγίῳ ὥφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

‘Οτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἁρῶ τὰς χεῖράς μου.

‘Ως ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου, καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σέ.

‘Οτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰ σελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

‘Ο δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὁμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

Ἐν τοῖς ὀρθροῖς ἐμελέτων εἰς σε, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου

ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ Θεός. (τρίς) Κύριε, ἐλέησον. (τρίς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς πζ' (87).

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὥσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματαῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

Ἐθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμέ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με

βδέλυγμα ἑαυτοῖς.

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωῒ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῇ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθείς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμέ διῆλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί σου ἐξετάραξάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὥσει ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ψαλμὸς ρβ'(102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καί, πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἄετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρίμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωυσῇ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μηνιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.

Ἄνθρωπος ὥσει χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὥσει ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς ρμβ' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθης εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιοθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

“Οτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου,
ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ
ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη
ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς
ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς
γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά
μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ, καὶ
ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ
σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι
πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ
κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου,
ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ·
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν
μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς
μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου,
ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Καὶ πάλιν.

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ
μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (δύς)
Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια· δόξα σοι ὁ
Θεός. (τρίς)
Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ἡ μεγάλη Συναπτή.

Ἦχος ᾠ. Πά.

Θ ε ο ς Κυ ρι ο ς και ε πε φανεν η
μιν Δ δ ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος
εν ο νο μα τι Κυ ρι ου π ρ

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι
Κυρίου ἡμυνάμην αὐτοῦς.

Στίχ. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα. **Τοῦ Τριωδίου.**

ᾠχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν, Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡυδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτήρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. ᾠχος ὁ αὐτός.**

Πάντα ὑπὲρ ἔννοιαν, πάντα ὑπερένδοξα, τα σὰ Θεοτόκε μυστήρια, τῇ ἀγνείᾳ ἐσφραγισμένη, καὶ παρθενία φυλαττομένη, Μήτηρ ἐγνώσθης ἀψευδής, Θεὸν τεκοῦσα ἀληθινόν· αὐτὸν ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Καθίσματα.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,

νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου, ἐγένοντο κηρύττοντος, γυναιξὶ τὴν ἀνάστασιν. Σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς καθαιρέτην, σοὶ προσπίπτομεν, τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

Δόξα.

Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον, ἐν μνήματι τεθείς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῷ θανάτῳ σου. Σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ ἄδου· σὺ συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανόντας, ὡς μόνος φιλόανθρωπος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκοῦτο ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἁγίᾳ κιβωτῷ, ὡς ἔφη ὁ δίκαιος Δαυΐδ. Ἐδείχθης Πλατυτέρα τῶν οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς, διὰ τοῦ τόκου σου.

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνῆμα, παρεγένοντο ὀρθρῆσαι, καὶ ἀγγελικὴν ὀπτασίαν θεασάμεναι ἔτρεμον· ὁ τάφος ἐξήστραπτε ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς· διὰ τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς Μαθηταῖς ἐκήρυττον τὴν ἔγερσιν. Τὸν ἄδην ἐσκύλευσε Χριστός, ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει

Σταυροῦ.

Δόξα.

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων,
καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς, ὁ ἀθάνατος Κύριος,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, καὶ ἡγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς
φθορᾶς. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων
σοι Ζωοδότα. Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ·
δόξα τῇ ἀναστάσει σου· δόξα τῇ συγκαταβάσει σου,
μόνε Φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως,
καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας,
ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ
προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΑ ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

ᾠχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τῶν ἀγγέλων ὁ δῆμος κατεπλάγη ὁρῶν σε ἐν
νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δέ, Σῶτερ, τὴν
ἰσχὺν καθελόντα καὶ σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα
καὶ ἐξ ἅδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Τὶ τὰ μύρα συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ μαθήτριάι,
κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ ἄγγελος
προσεφθέγγετο ταῖς μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν
τάφον καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτὴρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Λίαν πρωῒ μυροφόροι ἔδραμον πρὸς τὸ μνῆμά σου
θρηνηλογοῦσαι· ἀλλ' ἐπέστη πρὸς αὐτάς ὁ ἄγγελος
καὶ εἶπε· Θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται· μὴ κλαίετε·
τὴν ἀνάστασιν δὲ ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Μυροφόροι γυναῖκες μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι πρὸς τὸ
μνῆμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο, ἀγγέλου πρὸς αὐτάς
φθεγγομένου· Τὶ μετὰ νεκρῶν τὸν ζῶντα λογίζεσθε;
ὥς Θεὸς γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα. **Τριαδικόν.**

Προσκυνοῦμεν Πατέρα καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα, τὴν ἁγίαν Τριάδα ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ
σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τὸ Ἄγιος, ἅγιος, ἅγιος
εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ
ἁμαρτίας· χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ ἀντὶ λύπης
παρέσχες· ῥεύσαντα ζωῆς, ἵθυνε πρὸς ταύτην δὲ ὁ

ἐκ σοῦ σαρκωθείς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός (ἐκ γ').

Ἔτερα Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος πλ. Α'. υ λο γη τος ει ει

 ει Κυ ρι ι ε ε ε δι δα ξο ο ον με

 τα α α α δι ι και ω ω μα α τα α α

 σου

 ω ων Αγ γε ε ε λω ων ο δη η

 η μος κα α τε πλα α γη ο ρω ω ω ων σε

 ε εν νε ε κροι οι οισ λο ο γι ι σθε ε εν

 τα του ου θα α να α του δε ε Σω

τη η ηρ τη ην ι σχυ υν κα θε λο ο ο

ον τα και αι συν ε ε α αυ τω ω το

ον Α α δα αμ ε γει ει ρα αν τα α α

και εξ Α α δου παν τα ας ε λευ θε ρω

ω ω σαν τα Δ δ

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου κ κ

Τ ι ι τα μυ υ υ ρα α συμ πα θως

τοις δα κρυ υ σι ιν Δ δ ω ω Μα α θη η

τρι αι αι κι ιρ να α α τε **κ** ο ο α στρα

α α πτωων εν τω τα φω Αγ γε ε

λο ος **Δ**προ σε φθε εγ γε ε το ο ταις Μυ

υ ρο ο φο ο ο ροις **κ** ι ι δε τε ε υ

υ μεις τον τα α α α φο ον και η η σθη η

τε ε ε **κ** ο Σω τη ηρ γαρ ε ξα νε

ε ε ε στη του ου μνη η η μα τος **Δ**

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου **κ**

Α ι ι α αν πρωω ω ι Μυ ρο

φο ροι οι ε ε δρα α μο ον προς το

μνη η μα α σου ου θρη νο ο λο ο γου

ου ου σαι α αλλ ε πε ε ε στη η

προς αυ τας ο Αγ γε ε λος και ει ει ει

πε θρη η νου ο ο και αι ρο ος πε ε

πα αυ ται αι μη κλαι ε ε τε ε ε την

Α να α α στα α σι ιν δε ε Α α

πο στο λους ει ει ει πα τε

Ε υ λο γη τος ει ει ει Κυ ρι ι

ε ε ε δι δα ξο ο ον με τα α α α

δι ι και ω ω μα α τα α α σου

Μ υ υ ρο φο ο ο ροι οι γυ ναι αι

αι κες με ε τα μυ υ ρων ελ θου ου ου

ου σαι προς το μνη η μασου ου ου Σω ω

τερ ε ε νη η χου ου ουν το Α αγ

γε ε λο ο ος δε προς αυ τας ε ε

φη η λε ε ε ε γων τι ι με τα α

νε ε κρων τον ζω ω ω ων τα α λο γι ι

ζε ε σθε ε ε ε ως Θε ο ος γαρ ε

Ξα νε ε ε ε στη του μνη η η μα τος

ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω ω

ω Πνευμα α τι ι ι ι

ρο ο σκυ νου ου ου με εν Πα τε ε

ε ρα και αι τον του ου του Υι ο ο ο ον

τε και αι το ο Α α α γι ι ο ον

Πνε ε ευ μα τη ην Α γι ι ι

α αν Τρι α α α δα ε εν μι ι

α τη ου σι ι ι ι α α συ υν τοις

Σε ε ρα α φιμ κρα α ζο ο ον τες

το ο Α α α α γι ι ος Α α γι ι

ο ο ος Α α γι ος ει Κυ υ υ

ρι ε

Και νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας

των αι ω ω ω νων α α μη η ην

ω ο δο ο την τε εκου ου ου ου

σα ε λυ τρω σω Παρθε νε το ον Α α

δα α αμ α α μα αρ τι ι ι ας χαρ

μο νη η η ην δε ε τη Ε ε ευ

α α αν τι λυ υ πης πα ρε ε ε ε

σχες ρε ευ σαν τα α ζω ω ης ι ι

θυ υ νε ε προς τα αυ τη ην δε ε ε

ε ο εκ σου ου σαρκω θει ει εις Θε

ος και α ανθρωπος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

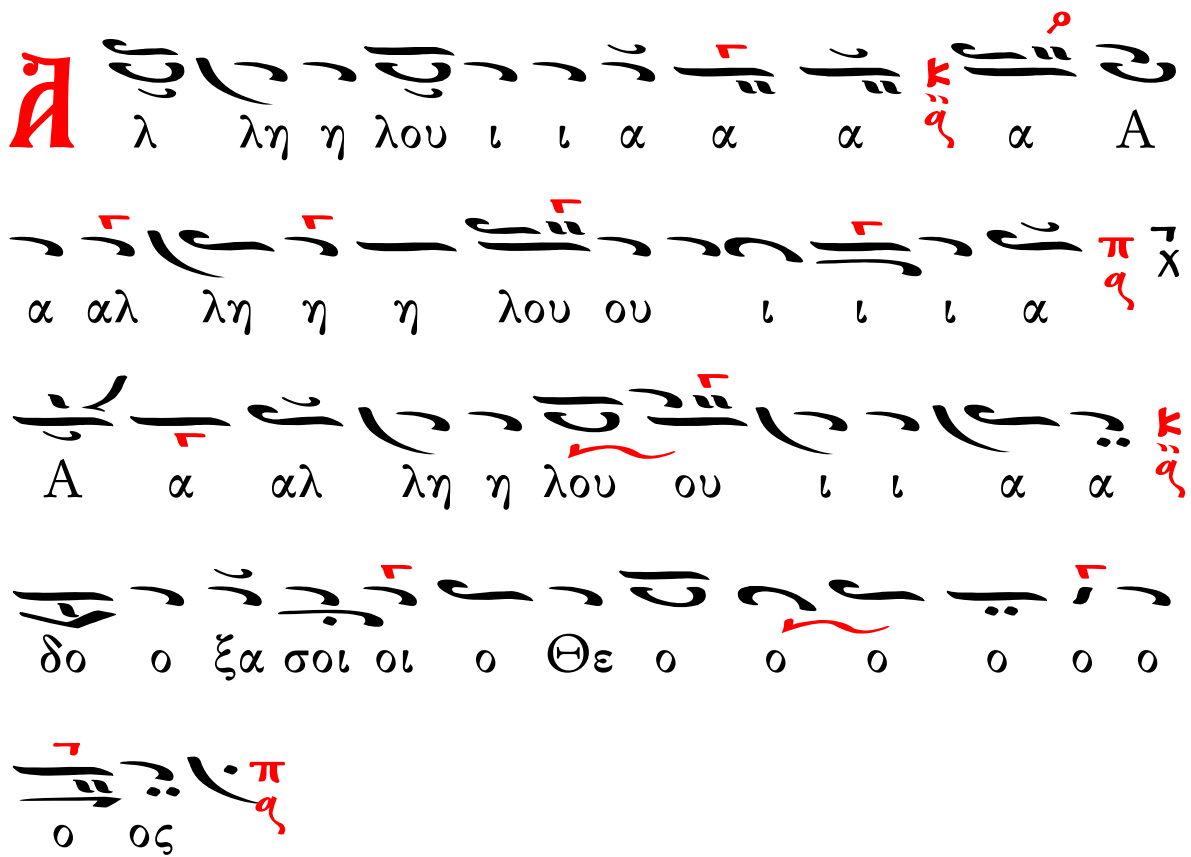
λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Α λ λη η λου ι ι α α α Αλ

λη η λου ου ι α Αλ λη η λου ι ι α

α δο ο ξα σοι ο ο ο Θε ος

Συναπτὴ μικρά.

Ἦ Ὑπακοή.

Ἦ τοῦ ληστοῦ μετάνοια, τὸν Παράδεισον ἐσύλησεν,
ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν χαρὰν ἐμήνυσεν·
ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί. Ἀντίφωνον Α'.

Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου τῶν ὀδυνῶν,
Κύριε σοὶ κράζω.

Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος πόθος ἐγγίνεται,
κόσμου οὓσι τοῦ ματαίου ἐκτός.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὥσπερ Πατρί,
πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ· διὰ τοῦτο ἄσωμεν τῇ Τριάδι

μονοκρατορία.

Ἀντίφωνον Β'.

Εἰς τὰ ὅρη τῶν σῶν, ὕψωσάς με νόμων, ἀρεταῖς
ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ σε.

Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε, φύλαξόν με,
φρούρησον, μὴ πῦρ με φλέξη τῆς ἁμαρτίας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται,
παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον· ἰσοσθενές γάρ ἐστι
Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι· Ὁδεύσωμεν εἰς τὰς αὐλὰς
τοῦ Κυρίου· εὐφράνθη μου τὸ πνεῦμα, συγχαίρει ἡ
καρδία.

Ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ, φόβος μέγας· ἐκεῖ γὰρ θρόνων
ἐκτεθέντων, κριθήσονται, ἅπασαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς
καὶ γλῶσσαι.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν καὶ
κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν· Μονὰς γάρ ἐστιν ἡ Τριάς τῇ φύσει,
ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ, παρῥησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά, ἀργύριον

πεπυρωμένον, δοκίμιον τῇ γῇ, κεκαθαρισμένον
ἐπταπλασίως.

Κανὼν Ἀναστάσιμος. Ὠδὴ α'. Ὁ Εἰρμός.
Ἦχος ὁ αὐτός.

π^α C ου η τροπαι ου χος δε ξι α Δ^α θε
ο πρε πως εν ι σχυ ι δε δο ξασται π^α αυ
τη γαρ α θα να τε ως παν σθε νης υ πεν
ναν τι ους ε θραυσε π^α τοις Ι στρα ι λι
ταις ο δον βυ θου καινουργη η σα α σα π^α

Τροπάρια.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ'
ἀρχὰς διαπλάσας με, χεῖρας διεπέτασας ἐν τῷ
Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ φθαρέν μου
σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου προσείληφας.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι' ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ θανάτῳ
προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν μοι ἐνθείς· καὶ
λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ συναναστήσας, τῇ

ἀφθαρσία ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος Πηγὴ· χαῖρε ἡ κλῖμαξ καὶ
πύλη οὐράνιος· χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος χρυσῇ,
καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν Ζωοδότην, Χριστὸν τῷ
κόσμῳ κυήσασα.

Κανὼν τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Σκιρτῶντες μετ' εὐφροσύνης σήμερον, πιστοὶ
βοήσωμεν· Ὡς θαυμαστὰ τὰ ἔργα σου Χριστέ, καὶ
μεγάλη ἡ δύναμις, ὃ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ
συμφωνίαν ἐργασάμενος!

Ἡμέραν χαρμονικὴν θεόφρονες, δεῦτε τελέσωμεν,
νῦν οὐρανὸς εὐφραίνεται καὶ γῆ, καὶ Ἀγγέλων τὰ
τάγματα, καὶ τῶν βροτῶν συστήματα, διαφερόντως
ἐορτάζοντα.

Δόξα.

Μεγίστην εὐεργεσίαν βλέποντες, χεῖρας
κροτήσωμεν, τὰ διεστῶτα μέλη τοῦ Χριστοῦ,
συνηγμένα πρὸς ἔνωσιν, καὶ τὸν Θεὸν αἰνέσωμεν,
τὸν τὴν εἰρήνην πρυτανεύσαντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ῥομφαῖαι τῶν δυσσεβῶν ἐξέλιπον, σαφῶς αἰρέσεων·
τὸν γὰρ Νάόν σου Πάναγνε σεμνή, ἐν Εἰκόσι
κοσμούμενον, πανευσεβῶς θεώμενοι, νῦν πανιέρως
ἀγαλλόμεθα.

Ὡδὴ γ. Ὁ Ἀναστάσιμος.

π^α **Ο** μο νος ει δως της των βρο των ου σι
ας την α σθε νει αν **π^α** και συμ πα θως αυ την
μορφω σα με νος **π^α** πε ρι ζω σον με εξ
υ ψους δυ να μιν **Δ** του βο αν σοι Α γι ος ο
να ος ο εμ ψυ χος **Δ** της α χραντου σου
δο ξης φι λα αν θρω ω πε **π^α**

Τροπάρια.

Θεός μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με ηὐδόκησας,
ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως, τοῦ βοᾶν σοι· Ἅγιος,
ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ ἀνείκαστος ἐν ἀγαθότητι.

Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ φθαρέντα
με, ὥς συμπαθὲς Θεὸς ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν
θανάτου καταβάς Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας,
καὶ νεκροὺς τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν

ἡμφίεσας.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ Πνεύματος, τοῦ παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος· ἐπεὶ σε βάτος τῷ νομοθέτῃ Μωσῇ, φλεγομένη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε, τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐκέτι τῶν ἀσεβῶν, αἵρετικῶν νῦν ἡ ὁφρὺς αἴρεται· ἡ γὰρ Θεοῦ δύναμις, τὴν Ὁρθοδοξίαν ἐκράτυνε.

Νεφέλαι προφητικῶς, ζωοποιὸν ἐξ οὐρανοῦ σήμερον, δρόσον ἡμῖν ῥανάτωσαν, ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς Πίστεως.

Δόξα.

Εὐήχως αἱ μυστικάί, τῶν Ἀποστόλων τοῦ Χριστοῦ σάλπιγγες, ὑπερφυῶς βοάτωσαν, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων ἀνόρθωσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκηνήν σου τὴν ἱεράν, καταλαβόντες οἱ πιστοὶ Πάναγνε, φωτοειδεῖ χάριτι, νῦν καταυγασθῆναι δεόμεθα.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Ἐξανέστης ὡς Θεός, ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν βροτῶν ὡς Θεὸν σε ἀνύμνησε, καὶ θάνατος ἡφάνισται, καὶ ὁ

Ἀδὰμ χορεύει, Δέσποτα, καὶ ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν
δεσμῶν λυτρουμένη, χαίρει κράζουσα· Σὺ εἶ ὁ πᾶσι
παρέχων, Χριστέ τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς Θεὸν
παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ ἄδου συντρίψαντα, καὶ
τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου ἐγείραντα, Μυροφόροις
ὀφθέντα, καθὼς ηὐδόκησε, πρῶταις ταύταις τό,
Χαίρετε, φήσας· καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς
μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πίστει αἱ γυναῖκες,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται, καὶ ἄδης
στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται, καὶ κόσμος
ἀγάλλεται, καὶ πάντες συγχαίρουσι· Σὺ γὰρ
παρέσχες πᾶσι Χριστέ, τὴν ἀνάστασιν.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς

Τὴν θείαν σου μορφήν, ἐν Εἰκόνι τυποῦντες, τὴν
Γέννησιν Χριστέ, ἀριδῆλως βοῶμεν, τὰ θαύματα τὰ
ἄρρητα, τὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν· ὅθεν Δαίμονες,
ἀποδιώκονται φόβῳ, καὶ κακόδοξοι, ἐν κατηφείᾳ
θρηνοῦσιν, ὡς τούτων συμμέτοχοι.

Δόξα. Ὅμοιον

Μορφὰς τῶν Προφητῶν, Ἀποστόλων τὰ εἶδη,
Μαρτύρων ἱερῶν, καὶ Ἀγίων ἀπάντων, Εἰκόνας καὶ
μορφώματα, ἱερῶς ὠραίζεται, τοῦ Νυμφίου δέ, τοῦ
νοητοῦ καὶ τῆς Νύμφης, ἀγλαίζεται, ταῖς νοεραῖς
ἀγλαΐαις, ἡ μήτηρ ἡ ἄνω Σιών.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή, τὴν ἁγίαν Εἰκόνα, τιμῶσι καὶ Θεοῦ, ἀληθῆ σε Μητέρα, συμφώνως καταγγέλλουσι, καὶ πιστῶς προσκυνοῦσί σε, φύλαξ φάνηθι, καὶ κραταιὰ προστασία, ἀποτρέπουσα, πᾶν δυσχερὲς πόρρῳ τούτων, ὥς πάντα ἰσχύουσα.

Συναπτὴ μικρά.

Κοντάκιον.

Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐκ σοῦ Θεοτόκε περιεγράφη σαρκούμενος, καὶ τὴν ῥυπωθεῖσαν εἰκόνα εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀναμορφώσας, τῷ θείῳ κάλλει συγκατέμιξεν. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Ὁ Οἶκος.

Τοῦτο τὸ τῆς Οἰκονομίας μυστήριον, πάλαι Προφῆται θειωδῶς ἐμπνευσθέντες, δι' ἡμᾶς, τοὺς εἰς τὰ τέλη τῶν αἰώνων καταντήσαντας, προκατήγγειλαν, τῆς τούτου τυχόντες ἐλλάμψεως. Γνωσιν οὖν θείαν δι' αὐτοῦ λαβόντες, ἓνα Κύριον τὸν Θεὸν γινώσκομεν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι δοξαζόμενον, καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύοντες, μίαν Πίστιν, ἐν Βάπτισμα ἔχοντες, Χριστὸν ἐνδεδύμεθα. Ἀλλ' ὁμολογοῦντες τὴν σωτηρίαν, ἔργῳ καὶ λόγῳ, ταύτην ἀνιστοροῦμεν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀλεξίου τοῦ Ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

Στίχοι

Ἄνθρωπος ἐν γῇ τοῦ Θεοῦ κληθεὶς μόνος,

Ἐξεις τὸ καινὸν κ' ἂν πόλῳ, Πάτερ μόνος.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, Ἀλέξιε, πότμον ἀνέτλης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, συνέφθασε καὶ ἡ μνήμη τῆς μετὰ
φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεράς ἀπειλῆς
τοῦ Σεισμοῦ, ἧς παρ' ἐλπίδα ἐλυτρώσατο ἡμᾶς ὁ
φιλόανθρωπος Κύριος, γέγονε δὲ ἐπὶ Κωνσταντίνου
Βασιλέως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Παῦλος ὑπὲρ τῶν
Ἀγίων Εἰκόνων πυρὶ τελειοῦται.

Στίχοι

Ζῆλος διεξέκαυσε Παῦλον Εἰκόνων,
ᾧ φλόξ δι' αὐτὰς ἐξεκαύθη καμίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὁσιος Θεοστήρικτος,
Ὁμολογητής, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχοι

Στήριγμα πιστοῖς καὶ μεταστὰς ἐκ βίου,
Τὰς σὰς, Θεοστήρικτε, πρεσβείας δίδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Κυριακῇ πρώτη τῶν Νηστειῶν,
ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἁγίων
καὶ σεπτῶν Εἰκόνων, γενομένης παρὰ τῶν
ἀειμνήστων Αὐτοκρατόρων Κωνσταντινουπόλεως,
Μιχαὴλ καὶ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Θεοδώρας, ἐπὶ τῆς
Πατριαρχείας τοῦ ἁγίου καὶ Ὁμολογητοῦ Μεθοδίου.

Στίχοι

Τὰς οὐ πρεπόντως ἐξορίστους Εἰκόνας,
Χαίρω, πρεπόντως προσκυνουμένας βλέπων.

Ἡ ἀπαράλλακτος Εἰκὼν τοῦ Πατρός, πρεσβείαις
τῶν ἁγίων σου Ὁμολογητῶν, ἐλέησον ἡμᾶς, Ἀμήν.

Καταβασίαι παρὰ Πέτρου Βυζαντίου.

Ἦχος δὲ Βου.

Ὠδὴ Α'.

α λα α α σ σ η ς δ το ε

ρυ θ ρ α ι α ι ο ο ν π ε λ α γ ο ς α β ρ ο ο χ ο ι ς ι

ι χ ν ε ε σ ι ι ν ο π α λ α ι ο ς π ε ζ ε ε υ

σ α α ς Ι σ ρ α α η λ σ τ α υ ρ ο τ υ π ο ι ς Μ ω ω σ ε

ε ε ω ω ς χ ε ρ σ ι ι τ ο υ Α μ α α

λ η κ τ η ν δ υ υ υ ν α α α α μ ι ι ν

Ὁ β' χορός.

ε ν τ η ε ε ρ η η μ ω ω ε τ ρ ο ο

π ω σ α τ ο ο

Ὡδὴ Γ'.

ευφραινεται αι αι αι ε

πι ι σοι οι

η Εκκλησια σου

Χριστε κρααααα ζου ουου ου ου

σα Δ Συ υ υ υ υ μου ι ι σχυς Δ Κυ

υ υ ρι ι ι ι ε ε και κατα φυ

γη η η και αι στε ρε ε ω ω μα α Β

Ὡδὴ Δ'.

παρ θε εν τα σε ι ι ι

δου ου ου σα η η Εκκλη η η σι ι

ι α α Β ε πι Σταυρου τον η λι ι

ο ο ο ον της δι ι και ο ο ο ου

υ υ νη ης Β ε στη εν τη η τα α

α ξει ει α αυ τη ης π ει κο ο ο

τω ως κρα α αυ γα α ζου ου ου σα Δ

Δο ο ξα τη δυ να α α μει σου Κυ ρι ι

ε ε β λ

Ὠδὴ Ε'. C υ υ υ υ Κυ ρι ι ε μου

ου φως β λ εις τον κο ο ο σμο ον ε λη η

λυ υ θα ας β λ φως α α α α γι ι ον

ε ε πι ι στρε φο ον π εκ ζο φω ω ω

δου ους α α α γνοι οι οι οι οι ας Δ τους

πι ι στει ει α νυ υ μνου ν τα ας σε ε β λ

Ὠδὴ Ϛ'. Θ υ σω σοι οι οι με τα φω

ω νης αι νε ε ε σε ε ως Κυ ρι ι ε

ε η Εκ κλη σι ι ι α α βο

ο ο α α α α α σοι εκ δαι μο ο

ο ο νω ων λυ υ υ θρου κε κα

α α α α θα αρ με ε ε νη τω

δι οι οι οι οι οικτον εκ τη ης

πλε ευ ρα α ας σου ρε ε ευσαν τι αι μα α

τι ι

Ὡδὴ Ζ'. ν τη η κα α μι νω ω Α

βρα μι αι αι αι αι οι παι αι αι δες τη

πε ερ σι ι κη πο θω ε ευ σε βει

ει ει ας μα α αλ λο ον η τη η φλο ο

γι **β λ** πυρ πο λου με ε νοι οι ε κρα α

αυ γα α α α ζον **π ρ** Ευ λο γη με ε

ε νο ο ο ος ει ει **Δ δ** εν τω να ω ω

της δο ο ο ξης σου Κυ ρι ι ε ε **β λ**

’Ωδὴ Η’.

Α

χ ι νου μεν ευ λο γου μεν

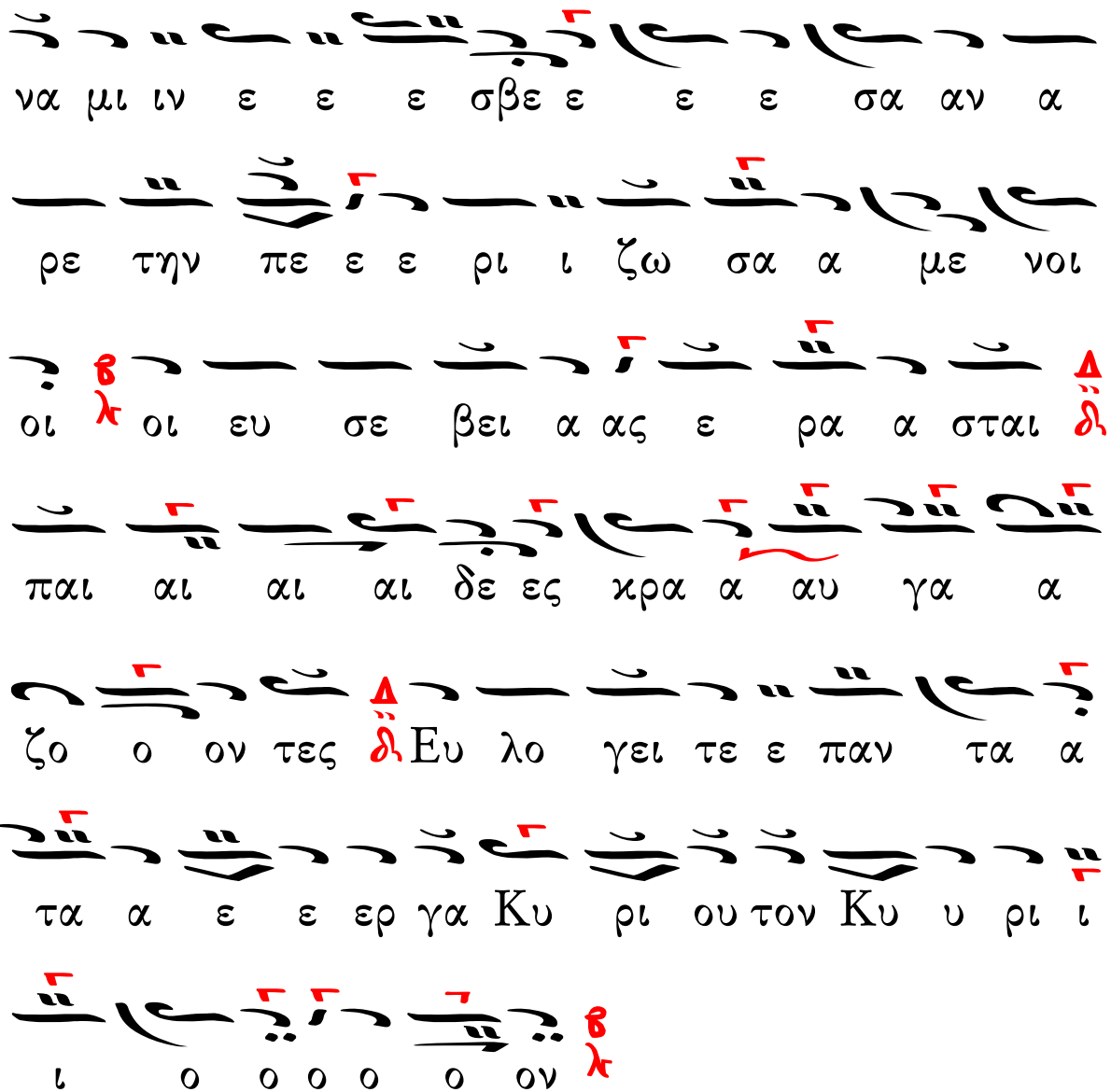
και προ σκυ νου ου με εν τον Κυ ρι ι

ο ον **β λ**

Χ ει ρας εκ πε τα α σας Δα α νι ι

ηλ **Δ δ** λε ο οντων χα σμα α τα ε εν λα ακ

κω ε ε φρα α ξε ε **β λ** πυ ρος δε δυ

Τὰ γράμματα.

ᾠδὴ α΄

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

ᾠδὴ β΄

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα. Σύ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

ᾠδὴ δ'

Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'

Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνούντάς σε.

ᾠδὴ ς'

Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς Πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

ᾠδὴ ζ'

Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῇ Περσικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

ᾠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...

Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Προκείμενον. ᾠχος β'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ

β' χορός· πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον. Εἶτα τό·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν Ἀνάστασιν. Ἴδου γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὥλεσεν.

Ὁ Ν' Ψαλμός. Ἦχος β'.

Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις
ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ
κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Εἰς τὸν ἀσπασμόν τοῦ Ἀρχιερέως.

δοῦ οὐ γὰρ ἐν ἀνομι

αῖς σου νεληληφθην καὶ ἐν ἁμαρ

ταῖς αἰαῖς ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ

μου

δοῦ οὐ γὰρ ἀλήθειαν ἠ

γάπησας ταὰ δὴλα καὶ τὰ

κρυφία τῆς σοφίας σου

σου ε δη η λω σα α α α α α

α α α α ας μοιοι οι

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ

ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.
Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ δὲ Νη

Ὁ ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι Της με

τα νοι α α ας α νοι οι ξον μοι οι πυ

υ λας ζω ω ο ο ο δο ο ο ο

τα ορ θρι ζει γαρ το ο πνευμα α μου

προς να α ο ον τον α α γι ι ι

ο ο ο ον σου να ον φε ρων του σω

ματος ο ο ο λο ον ε σπι λω ω με

ε ε ε νον αλλ ως οι κτιρ μων κα

α α θα α α ρον ε ε ευσπλααγ

χνω σου ε ε λε ε ε ε ε ει

και νυν και α ει και εις τους αι

ω ναςτων αι ω ω ω νω ων Α α α

μην της σω τη ρι α α ας ευ θυ

υ νον μοι οι τρι ι βους Θε ε ο ο

ο το ο ο ο κε αι σχραις γαρ κα

τε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α α μα α αρ τι ι ι ι αις ως

ρα θυ μως τον βι ον μου ο ο ο λο ον

εκ δα πα α νη η η η σας **δ** ταις σαις

πρε σβει αις ρυ υ υ σαιαι αι αι με **δ**

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι

 $\alpha \zeta$
$${}^{\mathfrak{z}}\mathrm{H}\chi_{05} \frac{\lambda}{\pi} \hookrightarrow \tilde{\Pi}\alpha$$

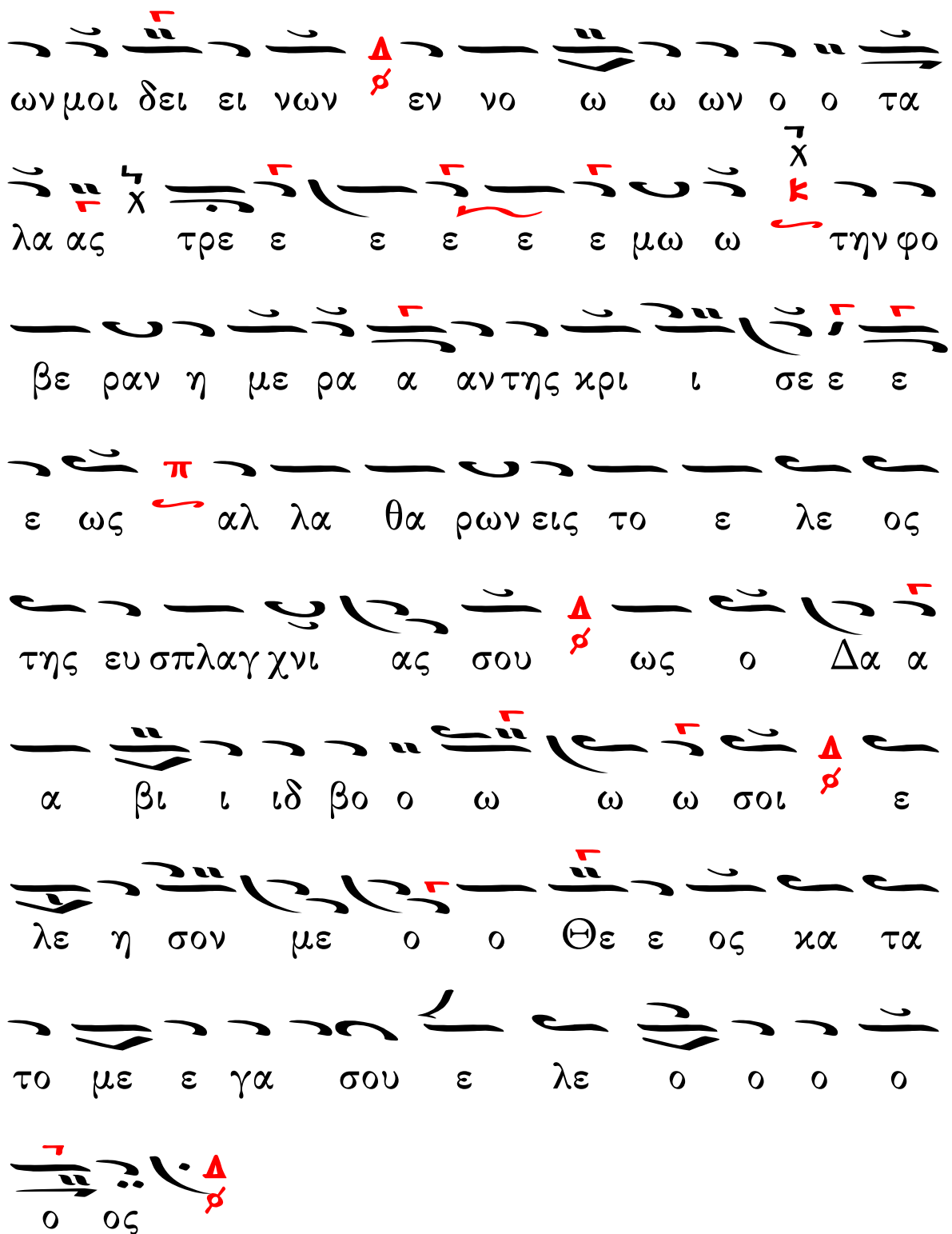
Ε^χ
λε η σον με ο Θε ος κα

τα το με γα ε λε ος σου και κα τα

το πλήθος των ι κτιρμών σου ε ξα λείψον

το α νο ο μη μα α α α μου

α πλη η η η θη των πε πραγ με νω

Ἡ Τιμιωτέρα. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος δι Βου.

Στίχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί

μου.

Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ
και εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των
Σε ρα φιμ την α δι α φθο ρως Θε ον
Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το ο
κον σε με γα α λυ νο μεν **β λ**

Στίχ. β'. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Στίχ. γ'. "Οτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Στίχ. δ'. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Στίχ. ε'. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινούς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Στίχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ
ἕως αἰῶνος.

Εἰς ἄργον Εἰρμολογικὸν μέλος. Τοῦ αὐτοῦ.

Τ ἡν τι μι ω ω ω τε ε ε ραν των

Χε ε ρου βι ιμ και εν δο ξο τε ε

ραν α συ υ υγ κρι ι ι τωσ των Σε ε

ρα α φιμ **β λ** την α δι α φθο ο ο ρως

Θε ε ο ον Λο γον τε ε ε κου ου ου

σα αν **β λ** την ο ον τως Θε ο το

ο κο ον σε ε ε ε με γα α λυ νο ο

με εν **β λ**

ᾠδὴ Θ'. Πέτρου Βυζαντίου.

Α ι θος α χει ρο τμη τος ο ο ο

ο ο ρους **Δ** εξ α λα α ξευ του ου σου Πα

αρ θε ε ε νε ε **β** α α α κρο γω

νι αι ος ε ε τμη η η θη **π** Χρι στος συ

να α α α ψας τας δι ε ε στω ω σα

ας φυ υ υ σειεις **β** Δι ο ο ε πα

γαλ λο ο ο ο ο με ε ε ε νοι **Δ** σε

ε Θε ο το ο κε ε με γα λυ υ νο ο ο

με ε ε ε ε εν **β**

Τὰ γράμματα.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου
Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας
τὰς διεστώτας φύσεις, Διὸ ἐπαγαλλόμενοι σὲ
Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

ᾠχος β΄

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ὁ β' χορός, τὸ αὐτό.

Εἶτα ὁ α' χορός· Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ,

Ὁ β' χορός· ὅτι ἅγιός ἐστιν.

Ἑξαποστειλάρια. Τὸ Ἀναστάσιμον.

Συγκεκλεισμένων Δέσποτα, τῶν θυρῶν ὡς εἰσῆλθες,
τοὺς Ἀποστόλους ἐπλησας, Πνεύματος παναγίου,
εἰρηνικῶς ἐμφυσήσας, οἷς δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς
ἁμαρτίας εἴρηκας· καὶ ὀκτῶ μεθ' ἡμέρας, τὴν σὴν
πλευράν, τῷ Θωμᾷ ὑπέδειξας καὶ τὰς χεῖρας, μεθ'
οὗ βοῶμεν· Κύριος, καὶ Θεὸς σὺ ὑπάρχεις.

Εἶτα τὰ παρόντα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος β'. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σκιρτήσατε κροτήσατε, μετ' εὐφροσύνης ἄσατε· Ὡς
θαυμαστά σου καὶ ξένα, Χριστὲ βοῶντες τὰ ἔργα!
καὶ τίς ἰσχύσει ἐξειπεῖν, Σῶτερ τὰς δυναστείας σου,
τοῦ τὴν ἡμῶν ὁμόνοιαν, καὶ συμφωνίαν εἰς μίαν,
ένώσαντος Ἐκκλησίαν.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέλιπον, τῆς δυσμενοῦς αἰρέσεως,
καὶ τὸ μνημόσυνον ταύτης, ἐξηφανίσθη μετ' ἤχου·
τὸν γὰρ Ναόν σου Πάναγνε, πανευπρεπῶς
θεώμενοι, κεκοσμημένον χάρισι, τῶν σεβασμίων
Εἰκόνων, χαρᾶς πληρούμεθα πάντες.

Εἰς τοὺς Αἶνους. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Π α σα πνο η αι νε σα α τω τον

Κυ υ υ ρι ι ι ι ον π αι νει

τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα α νων αι

νει τε αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι

ι ι ι στοις π σοι πρε πει υ υ μνος

τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Α ι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε ε λοι

α αυ του π αι νει τε αυ τον πασαι αι

δυ να μει εις α αυ του σοι πρε πει υ

υ μνος τω ω ω ω Θε ε ε ε ω π

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τῶν Ἁγίων εἰκόνων
ὕπὸ τοῦ Ἀρχιερέως. Μέλος ἀρχαῖον.

Ἦχος Βαρύς.

ζ Τ ο ον Δε ε ε

ε ε ε ε σπο ο ο ο ο π ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο τη η η η

η η η η η η η ην και Α α

α α οα α α α α αρ χι ι ι ι

ι ι ι αρ χι ε ρε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

α α α α α α α α α α α α α

η η η μω ω ω οω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Κυ υ υ υ υ

υ υ ρι ι ι ε Ky υ ρι ι ι ε π^α

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

φυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ λα α α φυ υ λα α ατ

τε π^α ει ει ει ει ει ει εις πο ο ολ

λα α α α γα α α α α α α α α

α α α γα α α α α α α ε ε υε

ε ε ε γγ ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε π^α ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε υε ε ε τη

η Δε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε σπο ο ο Δε ε σπο ο ο τα π^α

α α α α α α α α α α δ^α α α

α α α α α α α α α α π^α α α

α α α α α α α α α α α α

α α^α

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Υ μνου μεν σου Χριστε το σω τη η ρι ο

ον πα α α θος π^α και δο ξα ζο με εν

σου τη ην α να α α α στα α α α

σιν ^π_ρ

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Ο Σταυ ρον υ πο μει νας και τον θα να

τον καταρ γη σας και α να στας ε εκ των νε ε

κρων ^π_ρ ει ρη νευ σον η μων την ζω ην

Κυ ρι ε ως μο νος πα αν το δυ υ

υ υ να α α α ^π_ρμος

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Ο τον α δην σκυ λευ σας και τον αν

θρω πον α να στη σας τη α να στα σει ει σου
Χρι ι στε α ξι ω σον η μας εν κα
θα ρα α καρ δι ι α υ μνειν και
αι δο ξα α α α ζει ει ει ειν σε

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ᾗχῳ, σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Την θε ο πρε πη σου συγκα τα βα σιν
δο ξα ζο ον τες υ μνου με εν σε Χρι ι στε
ε τε χθης ε εκ Πα αρ θε ε νου και
α χω ριστος υ πηρ χες τω ω ω ω Πα
α α α τρι ε πα θες ως ανθρωπος και

ε κου σι ως υ πε μει ει νας Στα αυ ρον ^π_α

α νε στης ε εκ του ου τα α φου ως

εκ πα στα δος προ ο ο ο ε ε ε ελ θων ^π_α

ι να σω σης τον κο σμον Κυ ρι ι ε

δο ο ο ο ξα α α α σοι ^π_α

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου.

ᾠχος δ΄. Ἐδωκας σημείωσιν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἐν σοὶ νῦν ἀγάλλεται ἡ Ἐκκλησία φιλόανθρωπε, τῷ
Νυμφίῳ καὶ Κτίστη αὐτῆς, τῷ ταύτην θελήματι,
θεοπρεπεστάτῳ, ἐξ εἰδώλων πλάνης, λυτρωσαμένῳ
καὶ σαυτῷ, ἄρμοσαμένῳ τιμίῳ Αἵματι, φαιδρῶς
ἀπολαμβάνουσα, τὴν ἱερὰν ἀναστήλωσιν, τῶν
Εἰκόνων, καὶ χαίρουσα, σὲ ὕμνεῖ καὶ δοξάζει πιστῶς.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ

αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

Σαρκὸς τὸ ἐκτύπωμα, ἀναστηλοῦντές σου Κύριε, σχετικῶς ἀσπαζόμεθα, τὸ μέγα μυστήριον, τῆς Οἰκονομίας, τῆς σῆς ἐκδηλοῦντες· οὐ γὰρ δοκῇσει, ὥς φασίν, οἱ θεομάχοι παῖδες τοῦ Μάνεντος, ἡμῖν ὥφθης φιλάνθρωπε, ἀλλ' ἀληθεία καὶ φύσει σαρκός, δι' αὐτοῦ ἀναγόμενοι, πρὸς σὸν πόθον καὶ ἔρωτα.

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ἡμέρα χαρμόσυνος, καὶ εὐφροσύνης ἀνάπλεως, πεφανέρωται σήμερον· φαιδρότης δογμάτων γάρ, τῶν ἀληθεστάτων, ἀστράπτει καὶ λάμπει, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, κεκοσμημένη ἀναστηλώσεσιν, Εἰκόνων τῶν ἁγίων νῦν, ἐκτυπωμάτων καὶ λάμπεσι, καὶ ὁμόνοια γίνεται, τῶν Πιστῶν θεοβράβευτος.

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος λ̣ π̣ Π̣α̣.

Ν̣ ε̣ ε̣ δο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι

ω και α γι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

ω σης τω και ρω τη η ης ε ε

εγκρα α τει ει ει ας Νο μο ον ε

δε ε ε ε ξα α α α το και λα ο

ον ε ε ε πε σπα α σα α α α το

Η λι ι α α ας νη η στε ε ευ σας

ου ρα νου ους α πε ε κλει ει ει σε

τρεις δε Παι αι δε ες Α α α βρα α α μι

ι αι αι αι οι τυ ραννον πα ρα νο ο

μου ου ουν τα α δι α νη στει ει α α

ας ε νι ι κη η η η σαν π δι αυ

της και η μας Σω τηρ α α ξι ι ω ω

ω ω σον της α να στα α σε ε ως

τυ χειν ου τω ω βο ω ω ω ντας π

α γι ο ο ος ο Θε ε ος α α γι

ο ο ος ι σχυ υ ρος α γι ο

ος α θα α α α να α α α τος ε

λε ε η σο ον η η η μας π

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος Δι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τους αι ω νας

τωναι ω νων Α μην

Υ περ ευ λο γη με ε νη υ παρ

χεις Θε ο το κε Παρ θε ε ε ε νε δι α

γαρ του εκ σου σαρκω θε εν τος ο

Α δης ηχ μα λω ω τι σται ο Α δαμ α

να κε κλη ται η κα τα ρα νε νε κρω ται

η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να

τος τε θα να α τω ται και η μεις ε ζω

ο ποι η η θη μεν δι ο α νυ

μνουντες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι

στος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας

δο ο ο ξα σοι Δ

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἦχος λ π Πά.

Α ο ξα σοι τω δει ξαν τι το φως Δο

ξα εν υ ψι στοις Θε ω και ε πι γης

ει ρη η νη εν ανθρωποις ευ δο κι α π

Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε

προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ

χα ρι στουμεν σοι δι α την με γα α λην σου

δο ξαν π

Κ υ υ ρι ε βα σι λευ ε που ρα

νι ε Θε ε Πα τερ παν το κρατορ π Κυ ρι

ε Υι ε μο νο γε νες Ι η σου Χρι στε ε

και Α γι ον Πνευμα ^π

Κ υ υ ρι ε ο Θε ος ο α μνος

του Θε ου ο Υι ο ος του Πα τρος ο

αι αι ρων την α μαρτι ι αν του κο σμου

ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας

α μαρτι ι ας του κο σμου ^π

Π ρο σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα

θη με νος εν δε ξι α του Πα τρος και ε

λε η σον η μας ^π

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ^δ

ει μονος Κυ ρι ος Ι η σους Χριστος εις δο

ξαν Θε ου Πατρος Α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο

γη σω σε και αι νε σω το ο νο μα σου

εις τον αι ω να και εις τον αι ω να

του αι ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη

η με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ

λαχθη ναι η μας

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε

ος των Πα τε ε ρων η μων και αι νε τον

και δε δοξα σμε ε νον το ο νο

μα α σουειστους αι ω νας Α μην π

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας κα θα περ ηλ πι ι σα μεν ε πι

σε π

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα

ξον με τα δι και ω μα τας ου π

Κ υ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η

μιν εν γε νε α και γε νε α Ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σο ον με ι α σαι

την ψυ χην μου ο τι η μαρτον σοι π

Κ υ ρ ι ε π ρ ο σ σ ε κ α τ ε ε φ υ γ ο ν δι δ α

ξ ο ν μ ε τ ο υ π ο ι ε ι ν τ ο θ ε λ η μ α σ ο υ ο τ ι

σ υ ε ι ο Θ ε ο ς μ ο υ **π**

Ο τ ι π α ρ α σ ο ι π η γ η ζ ω η ς ε ν τ ω φ ω

τ ι σ ο υ ο ψ ο μ ε θ α φ ω ς **π**

Π α ρ α τ ε ι ν ο ν τ ο ε λ ε ο ς σ ο υ ο υ τ ο ι ς

γ ι ν ω σ κ ο υ σ ι σ ε **π** Α γ ι ο ς ο Θ ε ο ς α

γ ι ο ς ι σ χ υ ρ ο ς α γ ι ο ς α θ α ν α τ ο ς ε

λ ε η σ ο ν η μ α ς **π**

Δ ο ξ α Πα τ ρ ι και Υ ι ω και α γ ι ω

Π ν ε υ μ α τ ι **π**

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω ναςτων

αι ω νων **Α**μην **π**

Α γι ος α θα νατος ε λε η σον η

μας **π**

Α α α γι ι ος ο Θε ε

ος **Δ**

Α α α γι ι ος ι σχυ υ υ

ρο ος **Δ**

Α γι ος α θα να α τος ε ε λε ε ε

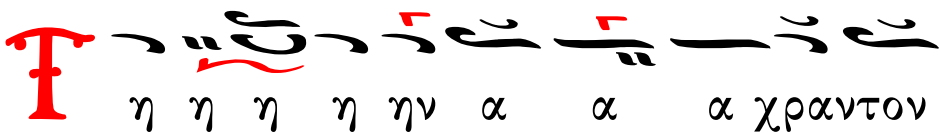
η η η σο ον η η η μα α α

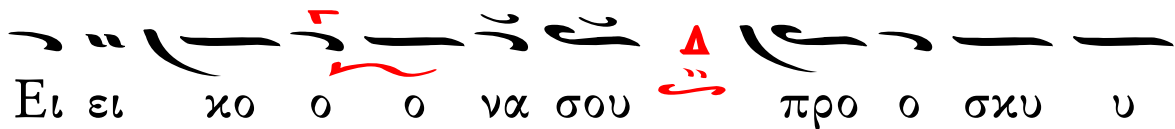

α α ας **Δ**

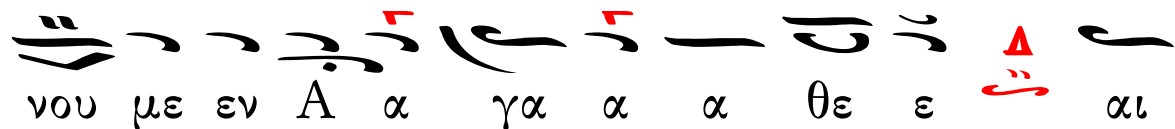

Εἰς τὴν Λιτάνευσιν τῶν εἰκόνων.

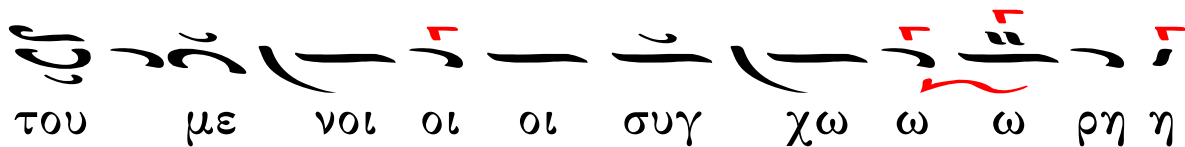
Ἦχος Δι.

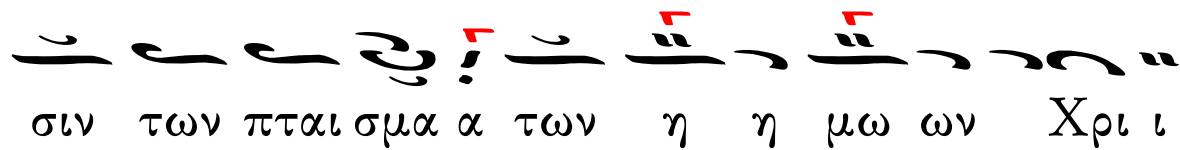
Χορὸς α'.

Τ
η η η η ην α α α χραντον

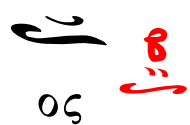

Ει ει κο ο ο να σου προ ο σκυ υ

νου με εν Α α γα α α θε ε αι

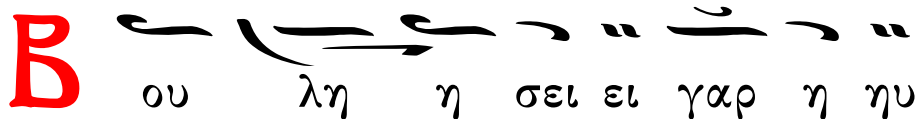

του με νοι οι οι συγ χω ω ω ρη η

σιν των πταισμα α των η η μω ων Χρι ι

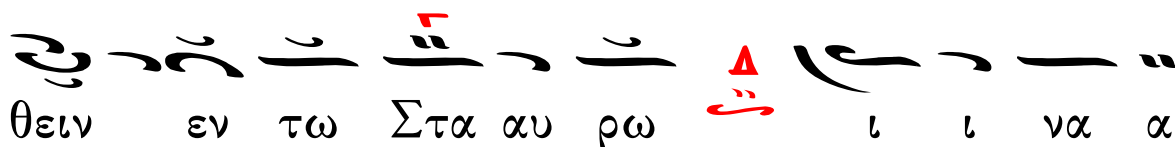

στε ε ε ε ε ε ο ο Θ ε ε ε

ος

Χορὸς β'.

Β
ου λη η σει ει γαρ η ηυ

δο ο κη σα ας σα α αρ κι α νελ

θειν εν τω Στα αυ ρω ι ι να α

ρυ ση ου ου ους ε ε πλα α σας εκ

της δου λει ει ει ας του ου ε ε εκ

θρου

Χορὸς α'.

Ο ο ο ο θεν ευ χα

ρι στως βο ω ω ω ω με ε ε εν σοι Χα

ρας ε πλη ρω σας τα α πα αν τα ο

ο Σω ω τη η η η η ηρ η

η η η μων

Χορὸς β'.

Π α ρα α γε νο ο ο

ο ο με νος εις το σω σαι αι αι τον

κο ο ο σμο ο ο ο ον

Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν περικοπῶν τοῦ
συνοδικοῦ, τὸ Προκείμενον.

Ἦχος Γα

Τις Θεοοοος μεεεε

γαααςωςοοΘεοοσημωω

ωνσυειειειοοΘεεοο

οςΑδοποωωωωωνθααυ

μασιιαδμοοονοο

οςΓη

ΑCημερονσωτηριατωκοσμω

γεγονενΑσωμεντωανασταντιεκ

τααφουκαιαρχηγωωτηςζωηςημων

κα θε λων γαρ τω θα να τωτον θα νατον
το νι κος ε δωκεν η μιν και το με γα
ε λε ο ο ος

Τοῦ αὐτοῦ. Ἦχος ὁ αὐτός.

ο ξα α σοι τω δει ξα αν τι

το ο φω ως δο ο ξα εν υ υ ψι

ι ι ζοι ος Θε ε ε ω και ε

ε πι γης ει ρη η η νη εν αν

θρω ω ποιοις ευ δο ο κι ι ι ι α

μνου μεν σε ευ λο γα με εν σε

προ σκυ νη υ με εν σε ε δο ξο λο

γυ γ γ γ γ γ με ε ε εν σε ευ

χα ρι γυ γ γ γ με ε εν σοι οι δι

α την με γα α α α λην συ γ δο

ο ο ο ξαν π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε βα σι ι λευ ε

που ρα νι ι ε Θε ε ε Πα τερ πα

αν το ο κρα α α α τορ Κυ υ ρι ι

ε Υι υι ε μο ο νο γε ε ε

νε ες Ι η συ Χρι ι στε και

α α α α γι ο ον Πνε ε ε ευ μα π

Κ υ ρι ι ε ε ε ε ο Θε ε ος ο

α μνος τθ Θε ε δ δ ο Υι ο

ο ος τθ δ Πα α α τρος ο αι αι

αι ρωων την α α μαρ τι ι ι

α αν τθ κο ο ο ο σμου ε λε η

η σο ο ον η η μας ο αι αι αι

ρω ω ων τας α μαρ τι ι ι ι ας

τθ δ δ κο ο ο ο σμδ

Π ρο σδε ε ξαι την δε ε η σιν η η

μων ο κα θη η με ε νος εκ δε

ξι ω ω ω ω ω ων τθ δ

Πα α α τρος και ε λε ε η σο

ον η η η μας

Ο ο τι συ ει μο ο νος α

γι ος συ ει μο νος Κυ υ υ υ

ρι ι ι ι ος Ι η σους Χρι ι στος εις

δο ο ο ξαν Θε υ υ υ Πα τρο

ος α α α μην

Κ α θε κα α α στην η με ε

ραν ευ λο γη η σω ω ω σε και αι

νε ε ε ε σω το ο ο νο μα α α

ος υ εις τον αι ω ω ω ω να α

και εις τον αι ω ω να α τς αι αι αι

ω ω ω ω νος

Κ α τα ξι ω ω σο ο ον Κυ ρι ι

ε εν τη η με ρα τα α α α αυ

τη α να μαρ τη η η τς φυ λα χθη

η η ναι η η η η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε ο Θε

ε ος των Πα τε ε ε ε ε ρω

ων η η η μων και αι νε ε τον και

δε δο ο ξα α α σμε ε ε ε ε νον

το ο ο νο ο μα α α σ εις

τς αι ω ω ω νας α α α α μην

Γ ε νοι οι το Κυ ρι ε το ε λε

ος ος ε ε ε ε ε φη η η η η

μας κα θα α πε ερ ηλ πι σα με ε

ε ε εν ε ε πι ι ι σε

Θ υ λο γη τος ει Κυ ρι ι ε δι δα

ξο ο ο ο ον με τα α α α δι

και ω ω μα τα α α σου

Κ υ ρι ι ε ε κα τα φυ υ γη ε

γε νη θης η η μι ιν εν γε νε

α και γε ε ε ε ε νε ε ε ε α

α ε γω ει πα Κυ υ ρι ι ε ε

λε η σο ο ο ο ο ον με ι

ι α σαι αι την ψυ χην μϝ ϝ ϝ ϝ ο

τι η η η μαρ το ο ο ον σοι

Κ υ ρι ι ε προς σε ε κα τε φυ

γο ο ον δι ι δα α α ξο ο

ο ο ον με τϝ ποι ειν το θε λη μα α

α α α α σου ο ο τι ι συ ει ο

ο Θε ο ο ο ος μου

Ο τι ι πα ρα σοι οι πη γη ζω ω

ης εν τω φω τι ι ι σϝ ο ψο ο ο

με θα α α α φως

Π α ρα τει ει νο ον π το ε λε

ο ο ο ο ος ο ο ο ο ο τοις γι

νω ω σκου σι ι ι ι σε π

Α γι ι ος ο Θε ε ος α γι

ι ος Ι σχυ υ ρος α γι ος α θα

α να α τος ε ε ε λε ε ε η σο

ον η η η μας π

Α ο ξα Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω και

α γι ι ι ω Πνεευ μα α α τι π

Κ αι νυ υ υ υν και α α ει και εις

τς αι ω ω ω να ας των αι ω ω ω

νων α α α α μην π

Α γι ος α θα α να το ος ε ε

λε ε η σο ον η η η μας π

Ἀσματικὸν Ἰακώβου.

π Α α α α α α α α α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α

γι ο ος ο ο ο ο ο ο ε ε

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ος Δ

λε η η σον η η μα α α α α α

ας

χ η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω

γε γο νεν Α σω μεν τω α να σταν τι εκ

τα α φου και αρ χη γω ω της ζω ης ημων

κα θε λων γαρ τω θα να τω τον θα να τον

το νι κος ε δω κεν η μιν και το με γα

ε λε ο ο ος

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἑχος λ δ Νη.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η η σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε ε η σον δ

ϸ οι Κυ ρ ι ε δ

Ἑτέρα παρὰ Ἰακώβου Ναυπλιώτου
Ἦχος ὁ αὐτός.

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε ε η η

σον β λ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε ε ε λε η σον ν' η η

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον Δ δ

Κ υ ρ ι ε ε λε ε ε η σον ν δ

Ἀντίφωνον α΄. Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Καί γάρ ἐστερέωσε τήν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται.

Στίχ. γ΄. Τίς λαλήσει τάς δυναστείας τοῦ Κυρίου,
ἀκουστάς ποιήσῃ πάσας τάς αἰνέσεις Αὐτοῦ;

Στίχ. δ΄. Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπό Κυρίου,
οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρός ἐχθροῦ.

Δόξα, καί νῦν.

Ἀντίφωνον β΄. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. α΄. Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καί
τά θαυμάσια Αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β΄. Ὑψωσάτωσαν Αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ
καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.

Στίχ. γ΄. Ὁφθαλμοί Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας

ἐπὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ.

Στίχ. δ'. Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθνατωμένων.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, εἰς ὦν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ, αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν πταισμάτων ἡμῶν, Χριστὲ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὐδόκησας σαρκὶ ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Στίχ. β'. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. γ'. Κύριε, ὁ Θεός μου, εἰς τὸν αἰῶνα

ἑξομολογήσομαί Σοι.

Εἰσοδικόν. ᾠχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ.
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον. ᾠχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, καὶ
στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν σου σῶμα,
ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ, δωρούμενος τῷ κόσμῳ
τὴν ζωὴν. Διὰ τοῦτο αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
ἐβόων σοι Ζωοδότα· Δόξα τῇ ἀναστάσει σου
Χριστέ, δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ
σου, μόνε Φιλάνθρωπε.

Τῆς Ἑορτῆς. ᾠχος β'.

Τὴν ἄχραντον Εἰκόνα σου προσκυνοῦμεν Ἀγαθέ,
αἰτούμενοι συγχώρησιν τῶν παισμάτων ἡμῶν,
Χριστέ ὁ Θεός· βουλήσει γὰρ ἡὐδόκησας σαρκὶ
ἀνελθεῖν ἐν τῷ Σταυρῷ, ἵνα ῥύσῃ οὓς ἐπλάσας ἐκ
τῆς δουλείας τοῦ ἐχθροῦ· ὅθεν εὐχαρίστως βοῶμέν
σοι· Χαρᾶς ἐπλήρωσας τὰ πάντα, ὁ Σωτήρ ἡμῶν,
παραγενόμενος εἰς τὸ σῶσαι τὸν Κόσμον.

Τοῦ Ναοῦ.

Ἀγίου Νικολάου. ᾠχος δ'.

Κανόνα πίστεως καὶ εἰκόνα πραότητος, ἐγκρατείας
Διδάσκαλον, ἀνέδειξέ σε τῇ ποίμνῃ σου, ἡ τῶν
πραγμάτων ἀλήθεια· διὰ τοῦτο ἐκτήσω τῇ
ταπεινώσει τὰ ὑψηλά, τῇ πτωχείᾳ τὰ πλούσια,
Πάτερ Ἱεράρχα Νικόλαε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ

Θεῶ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀγίου Σπυρίδωνος.

ᾠχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης ἀνεδείχθης ὑπέρμαχος, καὶ θαυματουργὸς θεοφόρε, Σπυρίδων Πατὴρ ἡμῶν· διὸ νεκρᾷ σὺ ἐν τάφῳ προσφωνεῖς, καὶ ὄφιν εἰς χρυσοῦν μετέβαλες· καὶ ἐν τῷ μέλπειν τὰς ἀγίας σου εὐχάς, Ἀγγέλους ἔσχες συλλειτουργοῦντάς σοι Ἱερώτατε· Δόξα τῷ σέ δοξάσαντι, δόξα τῷ σέ στεφανώσαντι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Ἀγίου Τίτου.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῦ Παύλου συνέκδημος, καὶ μαθητῆς γεγονώς, τὴν Κρήτην κατηύγασας, Τίτε Ἀπόστολε, τῇ αἵγλῃ τῶν λόγων σου. Ὡς οὖν ταύτην εἰσῆξας πρὸς τὸ φῶς τοῦ Κυρίου, οὕτω καὶ νῦν τοὺς πόθῳ, σέ τιμῶντας παμμάκαρ, ὡς ἔχων παρρῆσίαν πολλήν, φώτισον θείῳ φωτί.

[Δόξα, καὶ νῦν.]

Κοντάκιον. ᾠχος πλ. δ'.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια, ἀναγράφω σοι ἡ Πόλις σου, Θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ κράτος ἀπροσμάχητον, ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον ἵνα κράζω σοι· Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἦχος β'.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος,
ἐλέησον ἡμᾶς (ἐκ γ').

Δόξα, καὶ νῦν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Διάκονος: Δύναμις.

Ὁ α' Χορὸς ἀργῶς· Δύναμις. Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος
Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Τὸ σύνηθες.

Δ Ν ε ε Δυ υ υ να α α μι ι ι

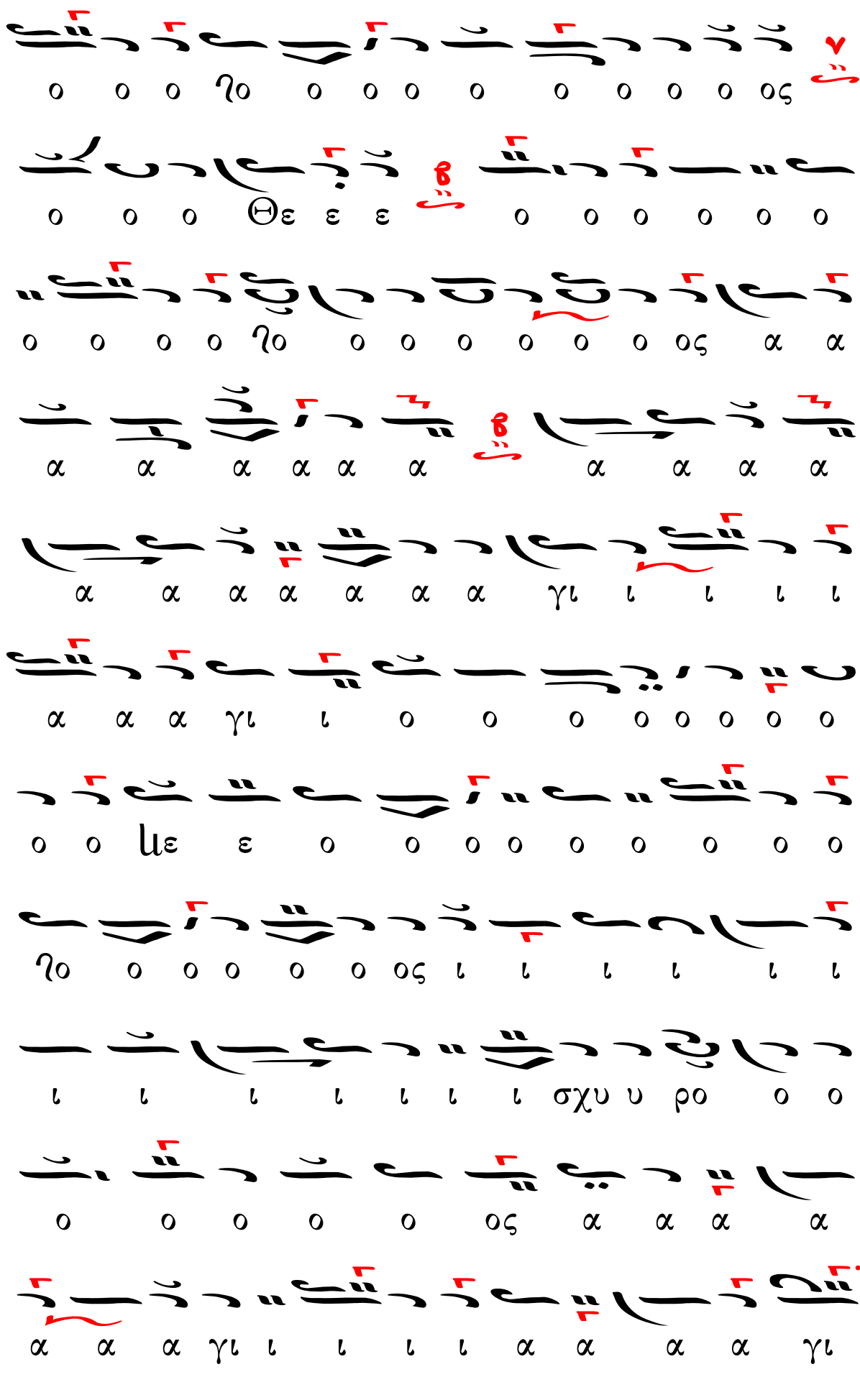
ι ι ι ι ι ι ι ηι ι ι ι ι

ι ι ι ις Α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

γι ι ι ι ι α α α γι ι ο ο

ο ο ο ο ο ο ο υε ε ο ο ο ο ο ο

ι ι ο ο ο ο ος α θα α α

α α α α α α α να α α ιε

α θα να το ο ο ο ο ο ος ε

ε λε ε ε ε η η η ε λε η η σο

ο ο ο ο ο ον η η η

μα α α α α α α α ας

Ἄτερον, Γεωργίου τοῦ Κρητός. Ἦχος ὁ αὐτός.

Α Ν ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

Α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α γι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل

د د ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل ل

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج ج

و و و و و و و و و و و و

γι ι ο ο ο ο ος Α θα α α α

α α α α α α α α α α Α θα

α να α α τος ε λε ε ε ε

λε ε ε η η σο ον η μα α α

α α α α α α α ας

Γεωργίου Πρωγάκη.

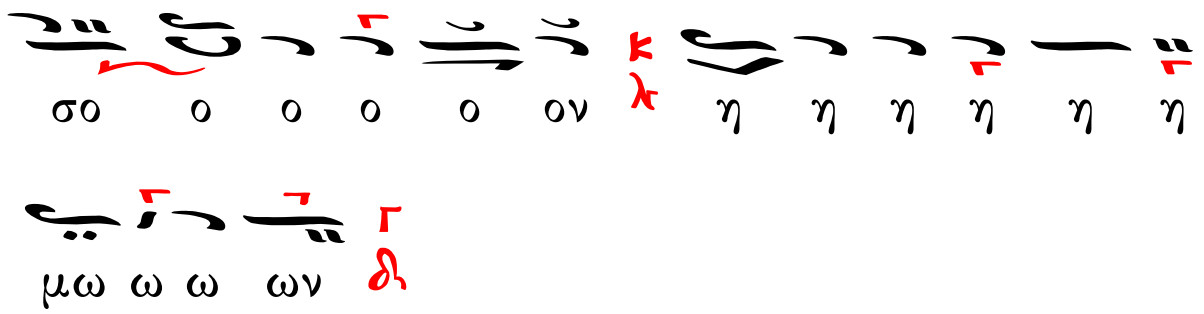
Ἦχος πλ. Δ'. ς **Κ** υ ρι ε σω ω ω

σον του ους ε ε ε ε ε ευ σε ε ε τους ευ

σε ε βει ει ηει ει ει ει εις ς

Κ αι αι αι αι ε ε πα α α α α α

α α α κου ου ου ου ε πα α κου

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἕψυχον δ' ἦχος δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου.

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν Προφητῶν· οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν

ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Ἀλληλούϊα. ᾠχος δ'.

Στίχ. Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπεκαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκουσεν αὐτῶν

Εἰς τὸ Εὐαγγέλιον. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

ᾠ

ᾠ

Δ

ο

ξ

α

σοι

Κυ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

υ

ρι

ι

Κυ

ρι

ε

δο

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ᾠ

ο

ο

ο

ο

ο

ο

ο ξα α α α α δο ξα α α σοι οι οι
 οι οι οι οι οι οι η η

Χοροστασία Ἀρχιερέως τὸ κάτωθι ὑπὸ
 Κωνσταντίνου Πρωτοψάλτου.

η η Ε ις πολ λα α α α α α α
 α α α α α α α α χα α ε ε
 ε ε ε ε ε τη η η Δε ε ε
 ε ε ε σπο ο ο ο Δε ε ε σπο τα α
 α α α α α α α α α α
 α α α α α α η η

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ᾠ Πά.

ο ι οι οι οι οι οι τα α α Χε ρου

ου βι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι Χε ε ρου ου

βι ι ι ι ι ι ι ι ι ιμ π⁹ μυ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ σι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι μυ υ σι ι

κω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ως π⁹ ει κο ο ο ο νι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο ο ο ει

κο ο ο νι ι ι ι ι ι ζον τε ε ε

ες π⁹ και αι αι αι αι τη ζω ο ο ποι

οι οι οι οι οι οι οι οι ιζω ο ποι

ω ω ω ω ω ω ω ω **Δ** Τρι ι α α

α α α α α δι ι **π** τον τρι σα α

α α γι ι ι ι ι ι ι ι ο

ο ο ον **π** υ υ υ υ υ υ υ

μνο ο ο υ μνο ον προ σα α α α δο

ον τε ε ε ες **π** πα α α α α α α

α α α σα αν **π** νυν βι ο ο τι

ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

κη η η η η η η ην **Δ** α πο

θω ω ω με θα α α με ε ε ε ρι

ι μνα α α αν **π**

Ω ς τον Βα α α σι λε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε γε ε ε ε βα

σι ι λε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε α α α α α α α α α

των ο ο λων υ πο ο δε ε ξο

ο ο ο ο με ε ε ε νοι π

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι

και αι αι αι αι αι αι αις α ο ρα α

α α α α α α α α τω ω ω

ως δο ρυ φο ρου ου ουου με νον τα

α α α α α α ξε ε ε ε ε ε σι

ι ι ιν ^π_α Α α αλ λη λου ου ι

ι ι α α α α α α α α α α

α α α ^π_α

Ἔτερον Θεοδώρου Φωκαέως.

Ἦχος ὁ αὐτός.

^π_α Ο ι τα α α α α α α α α α

α α α Χε ^π_α ρου ου βι ι ι ι ι ι ι

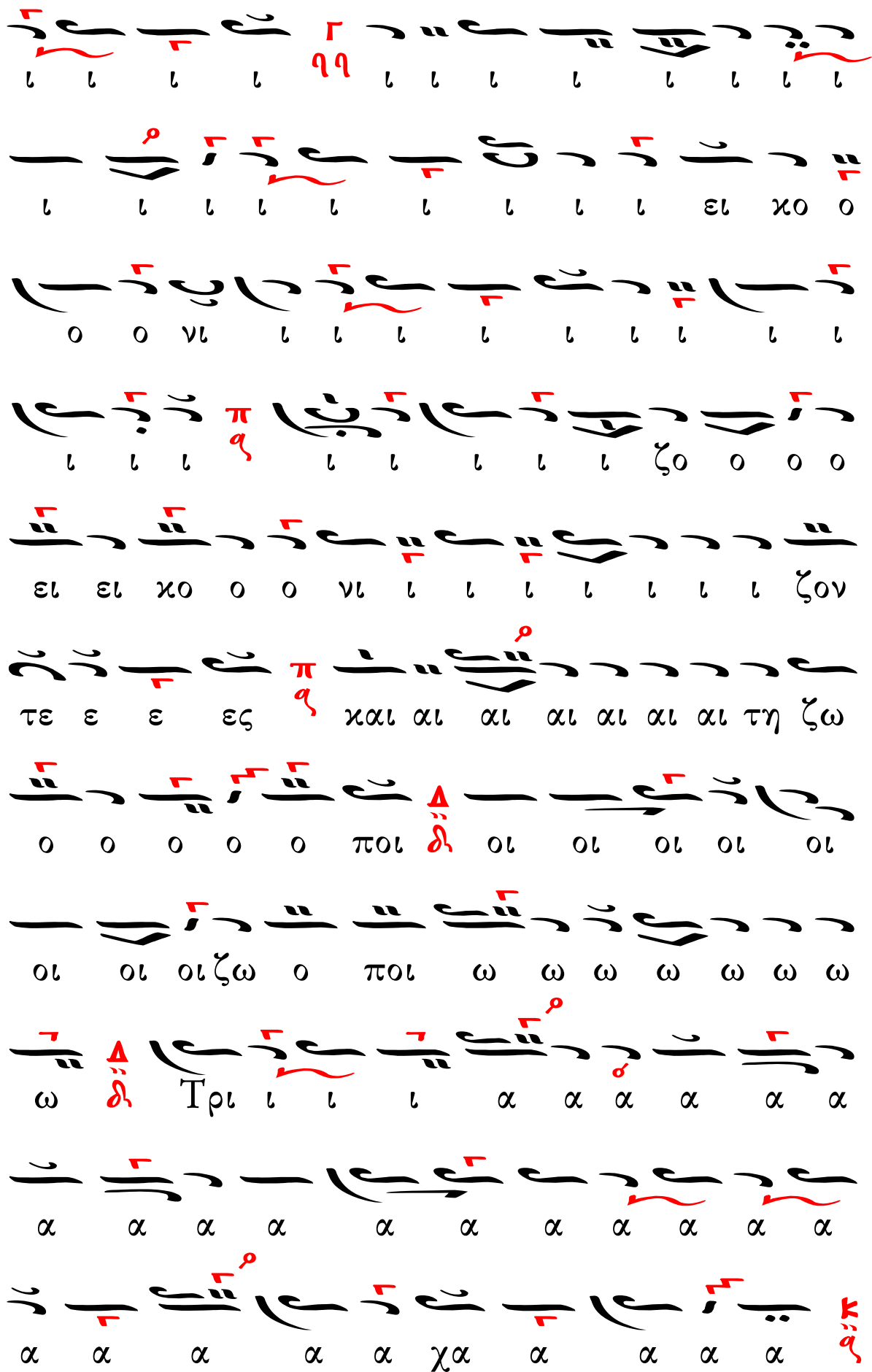
ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι Χε ε ρου ου βι ι ι ι ι ι

ι ι ι ιμ ^π_α μυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

στι ι κω ω ω ως ^α_κ ει ^π_α κο νι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

Τρι α α α α α α δι ι ι ι

τον τρι σα α α α γι ι ο ον υ υ

υ υ υ μνον προ σα α α α α α

α α α α α δο ο ο ο ο ο

υ μνονπρο ο ο σα α α α δο ον τε

ε ε ες πα α α α α α α α α α

α σααν την βι ι ω ω ω τι ι ι βι

ω ω τι ι κη η η η η η η η

ην α πο θω ω ω ω με ε ε ε

θα α α α α α α με ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ρι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι με ε ρι ι μνα α α

α α α α α αν **κ**
q

ω ω ω ω ω ως τον Βα α α σι

λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε **Δ**
δ ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε χε ε ε **γ**
γ ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε α α α α **κ**
q των ο ο ο λω ων

υ πο ο δε ε ξο ο ο ο ο με

ε ε ε νοι **π**
q

Τ αις Α αγ γε ε λι ι καις α ο ρα

α α τω ω ω ω ως π' δο ρυ φο

ρου ου ου ου με ε νο ον τα α α α

α ξε ε ε ε σιν Α α αλ λη η

λου ου ου ου ι α α α α α α α α

α

Πληρωτικά.

‘Ο α’ Χορός· Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, Τριάδα ὁμοούσιον καὶ ἀχώριστον.

‘Ο Διάκονος· Τὰς θύρας, τὰς θύρας...

Τὸ Σύμβολον τῆς Πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι’ οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τον δι’ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν

σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ
σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον
ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ
νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν
Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν Προφητῶν.

Εἰς Μίαν, Ἁγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν
Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ὁ Διάκονος· Στῶμεν καλῶς...

Ὁ α' Χορός· Ἐλεον εἰρήνης, θυσίαν αἰνέσεως.

Ὁ Ἱερεύς· Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν...

Ὁ β' Χορός· Καὶ μετὰ τοῦ πνεύματός σου.

Ὁ Ἱερεύς· Ἄνω σχῶμεν τὰς καρδίας.

Ὁ α' Χορός· Ἐχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Ὁ Ἱερεύς· Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος ————— Δι

Α̣ Χ̣ α α α α α α α α α α

α α α α α ξι ι α α α ξι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο α α α ξι ι ον και αι

αι δι ι ι ι ι ι ι ι ι Δι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι χι

ι και αι δι ι ι ι ι ι ι ι και

αι αι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον

Α Ἀ Χ γι ος Α γι ο ος Α α γι ι

ο ο ο ο ο ο ο ο ος Κυ υ υ

υ υ ρι ι ι η ι ο ος Σα βα α

ω ω ω ω ω ω ω ωθ πλη η η

η η ρη η η η ης ο ο ου ου ου

ου του ου ου ου ου ρα α ου ρα νο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος και αι αι αι

αι αι η η η η η και αι η γη η η η

η η η η η η η η η Χ η η τη

η Χ η η η η η η η η η η η η

η η η η της δο ο ο ο ο ο ο ο ξη

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η α α α α

μη η η η η η η η ην

χ ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε υ υ σε υ μνου

ου ου ου ου ου ουου του ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου του ου ου ου ου

μεν σε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ευ λο σε ε ευ λο

ο ο του ου ου ου ου ουου του ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου του

ου ου ου ου ου μεν σοι οι οι οι

ε ε ε υε ευ χα α α α ηα α α α α

ρι ι ευ χα ρι στου ου ου ου ου με

εν Κυ υ υ υ ρι ι ι ηι ι ε

ε και αι αι αι υαι αι αι αι αι δε ε ε

και δε ο ο ο ο ο ο ο με ε

δε ο με ε θα α α α α α α α σου

ου ου ου ηου ου ου ου ο ο ο ο

ο ο ο Θε ε ο Θε ο ο ο ος η

μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ο ο ο Θε ο ο ο ο ος

η μω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

Επὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, πᾶσα ἡ κτίσις,
ἀγγέλων τὸ σύστημα καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος,
ἡγιασμένε ναὲ καὶ παράδεισε λογικέ, παρθενικὸν
καύχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη καὶ παιδίον γέγονεν
ὁ πρὸ αἰώνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

η ην γαρ ση η η η η η η η
η η η η η η η η η η η η η
η ην μη η η η η η η η η η η
η η η η τρα α α α α α α α μη
η τρα α αν θρο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ο ο ο νο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

θρο ο νον ε ε ε ποι οι η η η η

η η η σε π ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε με ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι αι αι αι και την ση η η η

η η η η η η η η ην γα α α α α

στε ε ε ε ε ε ρα α α α α α α α

α α α α α α α α α πλα α α α

α α α πλα τυ τε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε με ε ε ρα α α α α

αν ου ου ου ου ου ου ρα α ου ρα νω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ων α α α α α α πει α

α πει ει ει ειρ γα α α α α α α α

α α α α α α γα α πειρ γα α σα α α το

ο ε ε πι σοι οι οι οι οι οι οι οι οι

οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι γοι οι οι

οι χαι αι αι αι αι αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι γαι αι αι αι αι αι ρει

ει κε χα ρι ι ι ι ι ι τω κε

χα ρι τω ω ω με ε ε ε ε με ε

ε ε ε νη η η η η η η η πα

α α α α α α α α α α α

α α α α α ρα α α α α α

α α α σα α α α α α πα σα

η κτι ι ι ι ι ι ι ι η κτι

σις δο ο ο ο ρο ο ο ο ξα α

α χ σοι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι οι

Ἦχος λ δ Νη.

Ε πι σοι χαι αι αι ρει δ Κε χα ρι

τω ω με ε ε νη β λ πα σα η κτι ι ι

ι σις δ Αγ γε ε λων το ο συ στη η

μα και αν θρω πω ω ω ων το γε ε ε

νο ος η γι α σμε ε ε ε ε νε

να α ε και πα ρα δει ει σε λο γι

ι ι κε ε παρ θε νι κο ο ον κα

αυ χη η η μα εξ ης Θε ος ε

σα α αρ κω ω ω θη και παι δι ον

γε ε ε γο ο ο ο νεν ο προ αι

ω νων υ πα αρχων Θε ο ο ο ος η

η η η μων την γαρ σην μη η η η

τραν θρο νο ον ε ε ε ποι οι

η η η σε και την σην γα στε ε

ρα πλα τυ τε ε ε ρα α α αν ου ρα

νω ω ων α πειρ γα α α α σα α α α

το Ε πι σοι χαι αι αι αι ρει

Κε ε χα α ρι τω ω με ε ε νη

πα σα η κτισις δο ο ο ο ξα α α α σοι

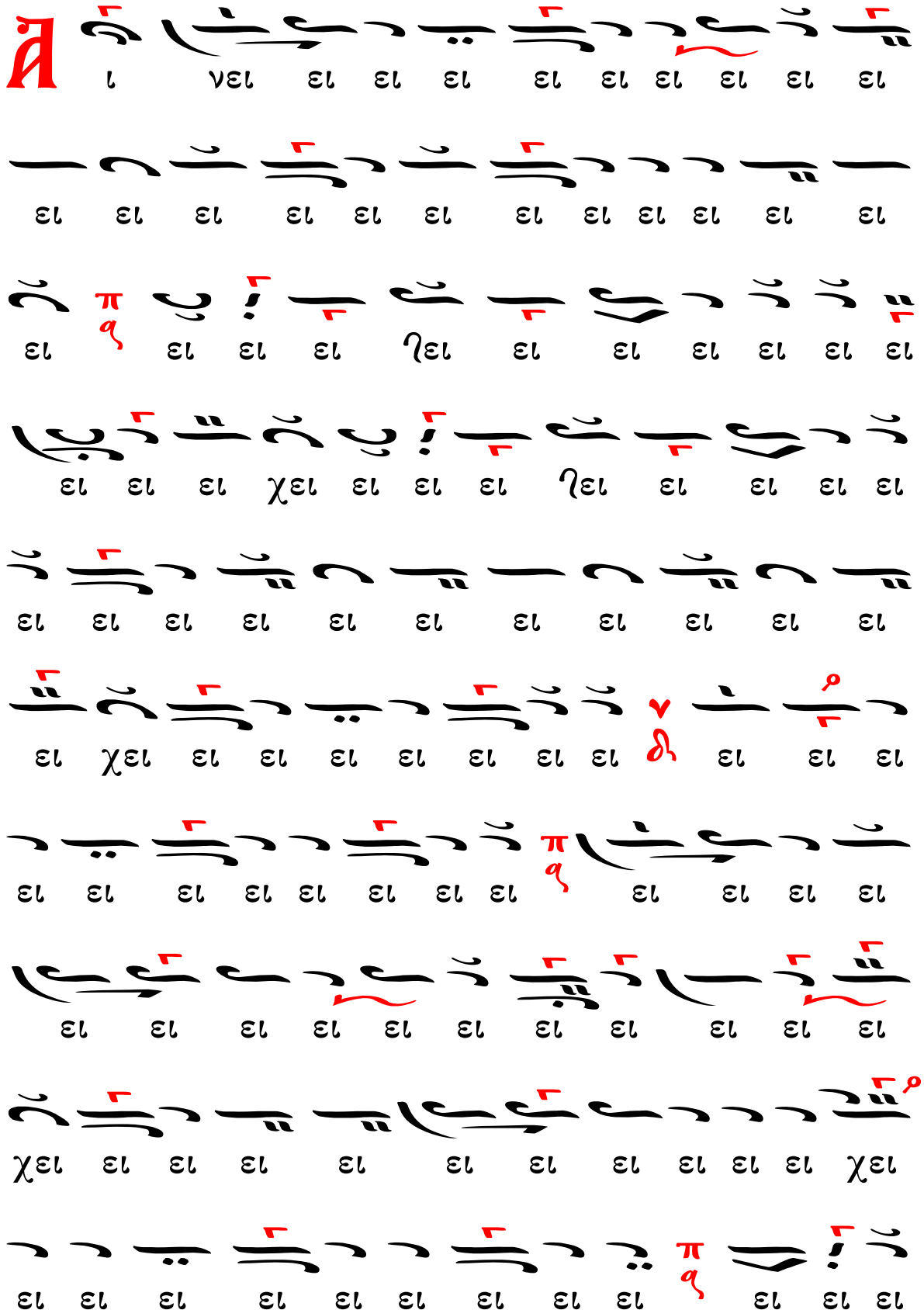
οι οι οι οι οι

Ἡ Κυριακὴ Προσευχή.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Κοινωνικὸν Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἰηχος ἀπὸ Πα.

ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΑΙ ΝΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ ΕΙ

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Π Ο Ο Ο Ο Ο Ο

Ο Ο Ο Ο Ο Ο ΟΝ ΚΥ Ο Ο Ο Ο Ο

Υ Υ ΧΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ ΤΟ Ο

ΟΝ ΚΥ Υ Υ Υ ΖΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ

Υ Υ Υ Υ Υ Δ Υ Υ Υ Υ Υ Υ

Υ Υ Υ Υ Υ Υ ΖΥ Υ Υ Υ Υ Υ Υ

Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Υ Δ ΡΙ Ι

Ι Ι Ι Ι ΤΟΝ ΚΥ Υ Υ Υ ΡΙ Ι Ο

Ο ΟΝ Π Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε

Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε Ε ΧΕ

ε ε ε ε ε ε ε ε χε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ων ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ρα α α α α α εκτων

ου ρα α νω ω ω ω ω ω ω ω

ων Α α αλ λη λου ι ι ι α α

α α α α α α α α

Ἔτερον Δανιὴλ Πρωτοψάλτου. Ἦχος ὁ αὐτός.

ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

τον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ π υ υ υ υ υ υ

χ υ υ υ υ υ χ υ υ υ υ χ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ χ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ ς ς

το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

υ υ υ π υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ι ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο

ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω κ

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς Δ

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς εκ τω ω ων

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς π

ρα α α α ε εκ των υ υ υ υ ρα

α α νω ω ω ων ρα α α με ε

ε ε ε ε ε με ρα α α με ρα α ρα

με ε ε ρα α α α με ρα α α με

ρα ρα με ε ε ρα α α α α με

ρα α με ρα ρα με ε ε ε ε ρα α α

με ε ε ε με ρα α με ρα α ρα

με ε ε ε ε ε με ε ε ε

ε ε ε Α α α α αλ λη λυ υ υ

υ ι ι α α α α α α α α α

α α α α α α α

Ἐτερον Βαλασίου Ἱερέως.

Ἦχος ᾠ̣ Κε.

Ἀ
ι νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει
ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε
το ο ο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ
υ υ υ υ π υ υ υ υ υ ρι ι
ι το ο ον Κυ υ υ υ υ υ ρι ο
ο ο ον π ε ε ε ε ε ε ε χε ε
ε ε ε ε ε ε ε ε π ε ε ε
ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω
ω ω ω ιω ω ω ω ω κ ε ε εκ

τω ων ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου χου ου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ε εκ των ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ρα

α εκ τω ω ων ου ου ου ου ου ου ρα

νω ω ω ων ου χ Α α α α αε

ε ε ε ε ε αε ε ε ε ε ε βδ

δ δ δ δ δ γδ δ δ δ δ δ δ δ δ

ε ε ε αε ε ε ε ε ε π ε ε

ε αε γα α α α α α αε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε αε γα α α π α α λε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε γε

ε ε υε ε ε ε ε ρα α α

α α α α α α α α α α α α α

α α α α λλη η η η η η η η η η

η η η ηη η η η η η η η η

η η κη η α α α α α α αλ

λη λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ π

ϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ι ι υε αλ λη η

λϛ ϛ ϛ ϛ ϛ ι α α α α π

α α πα α α α α α α α α α

α λι ι ι ι ηι ι ι ι

ιν ςα α α α α α α α α

α α α λλη η η η η ςα η η η

η η η η η η χη η η η η η

η η η η η η η η η η η η

η η η η η η η η ςα α α ςα

α α α α α ςα α α α α α α

α α αλ λη λς ς ς ς ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ι ι υε αλ

λη η λς ς ς ς ς ς ι α α α

α α υε ε ε ε ε τα υε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε υε γα α υε ε ε ε ε τα υε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε υε γα α α υε ε ε ε ε

ε ε ε υε γα α α α α υε γα α

γα α υε ε ε ε ε ε υε ε

ε ε ε αλ λη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α

Μετὰ τὴν Θεϊαν Κοινωνίαν, ὁ α' Χορός.

ᾠχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ, ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Ὁ Ἱερεύς· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεῖ...

Ὁ β' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν μυστηρίων· τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἁγιασμῷ, ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν δικαιοσύνην σου. Ἀλληλούια, ἀλληλούια, ἀλληλούια.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχήν.

Ὁ α' Χορός· Ἀμήν.

ᾠχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὁ β' Χορός, τὸ αὐτό.

Ὁ α' Χορός· Τὸ ὄνομα Κυρίου εἴη εὐλογημένον,

Ὁ β' Χορός· Ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Καὶ ἀπόλυσις.